

Redacció i administració:

València, 244, 1er
Telèfons: 215 27 39
215 27 84
215 28 05
215 24 33

Edicions Terra Nostra S.A.

Director: Joan E. Jarque i Jutglar
Impremta: INGEMESA
D.L. 14387

Catalunya Cristiana

"Es característica de l'Església l'ésser, alhora, humana i divina, visible i dotada d'elements invisibles, lliurada a l'acció i consagrada a la contemplació, present en el món i no obstant pelegrina..."
Del Concili Vaticà II

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

N.º 44

Setmana del 27 de juliol al 2 d'agost del 1980

30 Ptes.

Els espanyols llegim poc

La TV distancia a la premsa

Madrid.— El 52,1% dels espanyols no coneix la setmana de 45 hores; treballen més. Què fa la majoria d'espanyols durant

les seves hores de descans? Es posen davant de la petita pantalla. Aquestes dades responen a una enquesta dirigida per Càritas-Espanya. Els espanyols i els turcs tenen això de comú: no llegeixen els diaris. Diferents dels altres europeus que s'estimen molt els periòdics. Actualment Espanya compta amb 36 milions d'habitants que llegeixen uns deu milions de "diaris" per dia. A l'any 1900, es llegia el mateix nombre de "diaris" a Espanya, però el país només comptava amb 18 milions d'habitants dels quals el 65% eren analfabets. Entre els vuit diaris més importants, n'hi ha dos dedicats exclusivament a l'esport.

Afinant

Contemplació

Convé, és indispensable, que els cristians ens preguntem sovint què representa per a nosaltres la contemplació. Ens hauríem d'examinar d'aquesta "assignatura" ja que és "la millor part" en el seguiment de Jesucrist i "l'únic indispensable". No cal que ens angoixem si no tenim "vocació" de contemplatius. Però si que ens hauríem de preocupar seriosament si no ens hi sentim atrets, si no l'estimem de debò, si no sentim l'enyorança de no poder ser res més que uns purs contemplatius, si no ens agullona com una santa enveja pels que Déu ha cridat a aquest estat exemplar i fonamental per a tota l'Església.

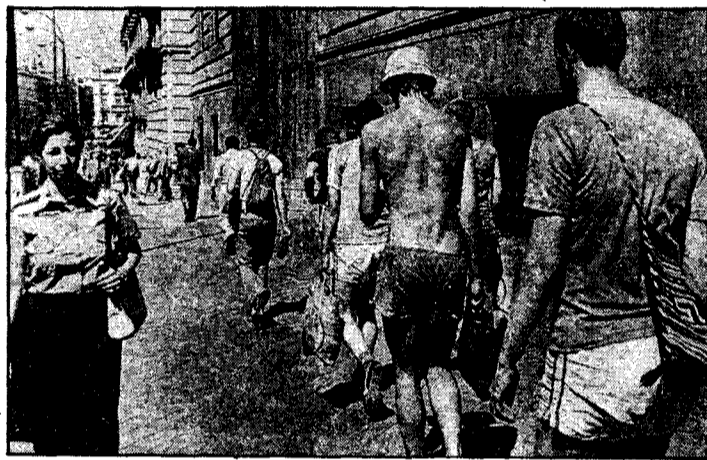
Ara bé, cal que ens adonem del què és distintiu i únic en la contemplació cristiana. El cristià no és un cercador de Déu; és el festejador del Déu que se'ns ha donat totalment i certa en Jesucrist. Al desert no hi anem per a cercar res ni ningú; hi anem perquè hem trobat l'Amat. Més ben dit, perquè Ell ens ha pres. I ni que, en una inescotable "divagació d'amor", cada dia hi hagi una troballa nova, el cristià no pot dubtar mai que Déu l'estima com el millor dels amants, infinitament i fidelment en Jesucrist.

Joan E. Jarque i Jutglar

El bisbe de Girona demana bons tractes per als turistes

El Bisbe de Girona, Monsenyor Jaume Camprodon, ha publicat una nota al Full Parroquial sobre les vacances d'estiu. En referir-se concretament als qui vénen de fora, diu: "Aprofitar-se de la seva desconeixença de la llengua i dels preus del mercat, no és honorat". I afegeix: "Tenen dret a l'atenció, al respecte i a l'ajuda, si cal, com tota persona; a més sabeu que, si els escarmenteu, no tornaran".

Monsenyor Camprodon fa també una referència als responsables de diferents serveis d'atenció als turistes, des de les oficines d'informació als hotels. Els diu: "A voltes teniu persones a les vostres ordres, gent del país o gent vinguda d'altres indrets; persones de totes les edats; potser fins i tot nois que encara van a escola. A part del que digui la llei, tots

mereixen consideració i estima, com a persones i com a col·laboradors".

El Bisbe afegeix: "Exigiu un treball ben fet, però presteu-los l'atenció que necessita la seva edat, la seva salut, la seva situació personal. Si la vida us hagués dut per altres camins,

us podríeu trobar en el seu lloc". Per últim, Monsenyor Camprodon recorda que "la temporada d'estiu també posa a prova les relacions familiars perquè, sobrecarregats de feina, pot ser que la família quedi en segon terme".

M.C.

Declaració del cardenal Hume

Demana la renovació interior d'Europa

Madrid.— El president del Consell de les Conferències Episcopals d'Europa, cardenal Basil Hume, ha fet pública una declaració, amb motiu de celebrar-se el 1.500 aniversari del naixement de Sant Benet, que fou proclamat Patró d'Europa pel papa Pau VI.

"L'Europa actual —remarca— té també la necessitat d'una renovació nascuda des de l'interior. Tots els europeus de bona voluntat s'uneixen per aquesta finalitat. L'Església també té una missió que complir en aquest objectiu. El Consell de les Conferències Episcopals d'Europa s'ha proposat aportar la seva col·laboració per a aconseguir aquesta renovació espiritual."

Al·legoria d'Europa. Gravada tret de la cosmografia de Sebastia Münster.

Els Jocs Olímpics de Moscou

20 consiliaris al servei dels esportistes

Moscou.— Segons l'Agència Nowosti (soviètica), vint consiliaris estaran al servei dels esportistes que participen en els Jocs Olímpics. L'Agència afirma que aquests 20 consiliaris són soviètics, tret d'un sacerdot

anglicà procedent de Cuba. Els tres sacerdots catòlics són originaris de Lituània i Letònia. L'Agència soviètica no precisa si els diferents grups d'esportistes estan acompanyats d'un sacerdot o d'un pastor.

Carta pastoral sobre l'Eucaristia

Utrecht.— Coincidint amb la seva darrera reunió, la Conferència Episcopal Holandesa ha examinat un projecte de la carta pastoral comuna sobre litúrgia, i concretament l'eucaristia. Es tracta d'un missatge molt breu, amb un contingut dens i comprensible, quina data de publicació encara es desconeix. El Consell Nacional per a la Litúrgia s'associarà al projecte. En el transcurs d'una darrera reunió, els bisbes havien decidit de publicar una altra carta pastoral relativa a la formació d'adults; aquest últim document és previst per al segon semestre del 1981.

Suïssa: Reestructuració de les diòcesis

Friburg. En la darrera reunió de la Conferència, els bisbes suïssos estudiaren la reordenació de les diòcesis, sobre la base d'un ampli estudi preparat per una comissió d'una vintena de membres. Els resultats seran presentats a la Santa Seu, als governs cantonals i als consells diocesans.

JAPO

L'invitem
al primer país
de l'Orient.

Sorteig de 1.300 viatges.
(2 per Oficina).

Númers fins
el 31 de juliol.

Si no pot
viatjar, tenim
una altra opció
molt
interessant.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Per això som els primers.

**Catalunya
Cristiana**
SETMANARI POPULAR

Redacció i administració: Carrer València, 224, 2on. Barcelona-7. Telèfons: 215 27 39, 215 27 84, 215 28 05 i 215 24 33. Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A. Director: Joan E. Jarque i Jutglar. Sots-director: Francesc Malgosa i Riera. Redactor en cap: Antoni Plaja i Mateu. Redacció: Montserrat Vilaseca i Francesc Gamissans. Compaginació: Eugènia Vidal. Col.laboradors habituals: Pere Tena, Josep M.ª Aragónès, Josep M.ª Ballarín, Josep Ll. Martín Descalzo, Vicenç Nolla, Josep Faulí, Esteve Busquets i Molas, Pau López i Castellote, Climent Forner, Enric Planas, P. Angel Marsà, Xesc Soliu, Albert Pera, Josep M.ª Gavin, Jaume Casanovas, Josep Ventura, Guillem del Món, Picanoyol. Documentació: Ferran Camps. Traducció i correcció: Oriol Camps, Agustina Turullols. Publicitat: Josep M.ª Truñó. Muntatge, composició i fotolits: Grup Tres. Administració: Joan Manuel Checa. Impremta: INGEMESA, Cardenal Reig s/n. Barcelona-14. Dipòsit legal: 14.387. Subscripció: Anual 1.500 ptes. Semestral, 750 ptes.

"Altius, citius, fortius"

No tractant-se d'un afer litúrgic, ningú no s'ho prendrà malament si encapçalem aquesta editorial amb una frase llatina. Es ni més ni menys el lema dels jocs olímpics. El podríem traduir per: "Sempre més amunt, més ràpid, i més fort".

Els jocs d'aquest 1980 han estat ja inaugurats amb el gegantisme al que ens tenen avesats els soviètics. Són uns jocs conflictius, diuen. Sembla que no s'adiu massa amb l'esperit de les olimpíades —ja que durant la seva celebració, en els temps clàssics, se suspenia tota activitat bèl·lica— que la nació hostessa (que els allotja) tingui divisions en peu de guerra a l'Afganistan. Ells diuen que és per a protegir aquell país contra les amenaces d'altri i que ells mateixos els varen cridar. Però una bona part dels afgans no ho entenen pas així. No ens pertoca fer de jutges en aquest litigi. El cert és que, malgrat notables absències, els jocs olímpics estan en marxa, i homes i dones de molts països malden per fer realitat el lema que encapçala aquestes línies, amb l'esperit del baró De Coubertin, el restaurador de les olimpíades modernes: "l'important no és tant guanyar com participar-hi". Desitgem que guanyin els millors!

Sense voler tirar aigua al vi, i exposant-nos a que ens diguin allò de "la guineu quan no les pot haver diu que són verdes", els jocs olímpics es presten a més d'una reflexió seriosa. Les virtuts de l'esport són prou conegudes i ningú no les discuteix. L'esport demana la competició, és evident. Tanmateix una colla de preguntes vénen a l'esperit. Avui ens voldríem aturar en unes de caire, diem-ne "metafísic": Ens ho creiem de debò que l'home, només amb el seu cos, podrà anar avançant indefinidament en ingravidesa, en velocitat, en força? D'acord, repetim, que hem de procurar de treure les màximes possibilitats del nostre cos. Tanmateix l'home, per la seva intel·ligència, adquireix més humanament aquestes metes gràcies a les màquines que crea, dominant la natura i adaptant-hi el seu cos. Però aquestes, malgrat la ciència ficció, també són limitades, mentre que l'esperit de l'home està assedegat d'infinít. No és veritat, aleshores, que un cert olimpisme mal entès pot esdevenir el veritable "opi de la humanitat"?

Temps de passotismes

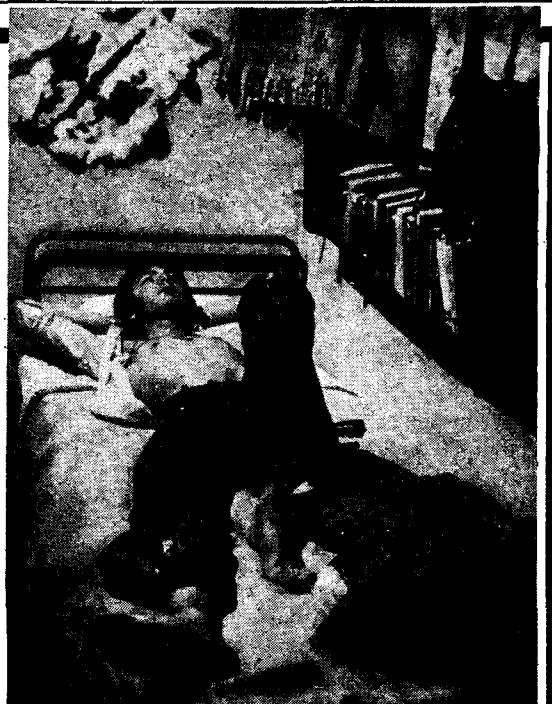
Avui la gent "passa". "Passa" dels "rollos", de les reflexions, de les raons, dels convencionalismes, de la lletra menuda. I de moltes coses més. "Passa" de les místiques i de la lletra gruixuda. Per la xarxa del passota, tot s'hi escorre. De vegades, fins i tot les persones. És el passotisme matusser. Pel seu sedàs hi passa la palla i... el blat.

Recordo la incòmoda sensació que s'experimenta quan en el dòmino se t'acaben les possibilitats. Has de dir "passo": És una mena d'impotència. No pots seguir el joc, i has de passar de llarg. O, millor, t'hi fan passar: És el passotisme impotent. La xarxa s'ha trencat.

Però, de vegades, va bé no seguir el joc. Sobretot certs tipus de joc. Jesús de Natzaret va "passar" moltes vegades. Quan el diable, en el desert, se li va fer trobadís, no va voler ballar al seu so. I va "passar" de màgies, de poders i d'ídols. També va "passar" dels qui volien fer-lo rei. I dels qui el perseguien. Va fugir moltes vegades. Sort en va tenir. És el passotisme saludable: Garbellar, sanament, amb el sedàs de l'oportunitat.

Sagarra i Toldrà van deixar-nos la "Cançó de passar cantant". Una melodia sàvia amb una engruna de melangia i una punta d'estoïcisme. És el passotisme feliç, almenys de portes enfora.

Tots en tenim molt, de passotes: matussers, impotents, saludables o feliços. A la vida tots ens fem una xarxa o un sedàs. El difícil és trobar la mesura dels forats. Per passar i filar prim alhora.

El passota és com una estàtua de marbre on rellisquen les pluges fugisseres. El trist és que, de vegades, el cor també se li torna de marbre i no sap acollir els aiguats saludables.

Perquè arriba un moment en què hom no pot passar. Malament si passa. L'ànima se li queda seca i eixerreïda. Hi ha moments en què hom ha de jugar al tot o res. I no badar. Arribada l'hora, Jesús de Natzaret no va "passar" més. No podia "passar", de cap manera, del Pare, dels seus amics, de la humanitat sencera. I el van matar.

Sí, hi ha moments en què cal deixar-se de cançons i enfrontar-se amb un mateix. És l'hora de les veritats. No es pot defugir. La veritat sol ser dolorosa però no s'hi pot passar de llarg. I després ve la resurrecció. I hom troba la xarxa plena de peixos. I el sedàs daurat de gra. Aleshores agraeix no haver passat fora de temps. Agraeix haver mesurat la tramuntana justa, que li ha eixugat l'herba, però no li ha espolsat el blat.

Jaume Aymar

Els excessos en la celebració de l'Eucaristia

Veig que es van succeint les cartes de lectors entusiastes amb les "noves normes litúrgiques" dictades per la Santa Seu. Fins algú parla de la necessitat de complir fins a l'última espurna de la llei, etc. etc. Tot plegat, malgrat la citació evangèlica (per cert, ben coixa exegeticament parlant), em fa més por que una pedregada. I no és pas que jo no cregui en la necessitat d'unes normes, però és que resulta que em fan tanta o més por els "tíquis-miquis" legalistes que els "anarquistes" declarats. I em sembla que ja portem una bona temporada en la qual els "tíquis-miquis" de torn els noto massa contents, la seva eufòria em fa tuf de cremat... Em sona més a sinagoga, a lletra i a dictadura que no pas a Església de Jesús, a Esperit i a creativitat.

Insisteixo que crec que en tots els camps, també en el litúrgic, cal que existeixi la pròpia normativa: unes lleis que hauran de ser amb Majúscula i unes altres que hauran de ser amb minúscula. Caure en la temptació de posar-ho tot en el mateix sac és d'una perillosa estretor de front. Per exemple, no és igual no respec-

El lector escriu

tar amb tota escrupolositat la matèria dels elements eucarístics que dir als fidels que si volen poden seure a l'hora de l'evangeli perquè donada, en alguna ocasió, la seva llargada potser el podran seguir millor i amb més atenció. Els exemples es podrien multiplicar, però em sembla que ja es veu el que vull dir.

En principi, i mentre no es demostrï el contrari, cal suposar que aquell que té la responsabilitat de presidir la litúrgia, amb el vist i plau del seu bisbe, gaudeix de la suficient dosi de sentit comú i de seny pastoral per a fer les aplicacions concretes a cada comunitat. I que sabrà distingir, degudament, el que és essencial del que és accidental. Les petites guerres santes van continuant, les raons externes canvien, però el problema de fons és el mateix; si no, feu una mica de memòria i d'història. Quina pena haver-hi de perdre el temps!

Perè Gilí
(Sabadell)

El respecte a l'Eucaristia

Fa ben poc el sant pare ens recordava el respecte degut a l'Eucaristia, i un comentari de Mons. Pont i Gol a la primera pàgina de Catalunya Cristiana d'aquesta setmana ens parla que "la missa normalment se celebra no en el lloc on es viu la vida profana, sinó en un lloc reservat només per a això".

Aquest lloc, entenem, és el temple del qual Jesús en una ocasió va dir "la meua casa es casa d'oració, i vosaltres l'heu convertida..."...en auditori de música "pop", crec que podria dir benevolent en el cas que em refereixo.

Perquè dissabte, en un cèntric temple barceloní, els cants de la celebració van estar acompanyats amb picament de mans, portant el ritme, per acabar amb una salva d'aplaudiments que feien pensar estar present en un espectacle qualsevol. Mons Pont i Gol diu també que "la missa no és una cosa com les altres, sinó que es tracta de quelcom sagrat".

Senyors: formalitat, si us plau; per favor! una mica més de respecte a l'església, al temple, als seus responsa-

bles... a la diversitat de fidels que hi acostuma a assistir...
A. Tuset
(Barcelona)

El doctor Pere Tarrés

Sóc un jove de 24 anys i per tant no he tingut la sort de conèixer personalment el doctor Pere Tarrés i Claret; però n'he llegit la seva biografia i conec gent que va tractar-lo força i el meu esperit n'ha quedat atret, ja que una vida com la seva, tan donada als altres és sempre admirable.

El que no entenc és com tota la diòcesi nostra de Barcelona, sacerdots i seglars, no activa la seva causa perquè les seves virtuts siguin reconegudes.

Hi ha coses que no poden araconar-se mai i una d'aquestes deu d'ésser el bon exemple. La joventut avui dia hem de lluitar molt per a surar entre tanta força que, moguda sols per a tenir un bé econòmic, juga amb la foguerada dels nostres instints; i crec fermament que un espill com fóra la joventut d'un sant com el doctor Pere Tarrés, metge, fejecista i sacerdot exemplar,

fa pensar i arrossega.
F. B. (Barcelona)

Ens ha plagut molt que al diari que vostè dirigeix es pugui parlar del Dr. Tarrés, i avui ho faig jo esperant que la seva condescendència en permeti la publicació.

Crec que el Dr. Tarrés es un vertader sant, una ànima que irradiava Déu, en tot el seu fer. Em sembla que no exagero quan dic que tot Catalunya conserva el ressò de la seva parla, ja que foren molts els pobles i ciutats on parlà quan era propagandista d'aquella Federació de Joves Cristians que fou l'encarnació de totes les virtuts del nostre poble.

Penso que és just que la seva causa sigui portada a Roma i que potser fóra molt bo que es recollís un testimoni popular. Estic segur que sorgiria de tota la nostra pàtria. Jo exposo la idea, ja que ara tenim amb aquesta Catalunya Cristiana un mitjà d'informació i de comunicació que molt li agrairim i que preguem a Déu que ens conservi.

J. M.ª G.
(Tarragona)

Es faran més de trenta "Casals d'Estiu"

Girona.— Un total de 35 Casals d'Estiu s'han programat aquest any a les parròquies del Bisbat de Girona. A la ciutat se'n faran quatre en els barris de Vista Alegre, Sant Narcís, Sant Daniel i Sant Josep. A més, s'en faran a Olot, Figueres, La Bisbal, Banyoles, Blanes, Canet de Mar, Pineda, Breda, La Celler, Celrà, Hostalric, Riudarenes, Santa Coloma de Farners, Sils, Vilobí d'Onyar, Riudellots, Llagostera, Fornells, Foixà, Colomers, Sant Jordi Desvalls, Palafolls, Tortellà, Cornellà, Mata, Fontcuberta, etc.

A l'ensem, s'han programat 41 torns de Colònies d'Estiu, amb més de 2.000 inscrits, entre nens, monitors i responsables. Les cases on tindran lloc aquestes trobades són a Santa Ceclina, Santa Reparada de Begur, La Cot, Oix, Begudà, Granollers de Rocacorba, Les Preses, El Subirà, Castanyet, Foixà, Els Arcs de Santa pau, Joanetes, Sant Martí de Llèmana, Cantonigrós, etc.

Cal senyalar que aquest estiu alguns ajuntaments, entre ells el de Girona, Arenys de Munt, etc., han organitzat també pel seu compte torns de Colònies. El de Girona ha organitzat, a més, un Curset d'iniciació per a monitors al qual hi assistiren nombrosos joves que desitgen treballar amb els infants.

M. Caballé

VIATGES COSMOS

Tot l'any al seu servei a les oficines de:

Enric Granados, 19
Tel. 253 11 03
Granvia, 654 - Tel. 302 47 22
Passeig Valldaura, 266
Tel. 302 47 22
Passeig Valldaura, 266
Tel. 233 39 02

Obertes de Dilluns a Divendres de 9 a 13.30 i de 16 a 19.30 h.

Reserves de passatges d'avió, vaixell, tren i línies d'autocars. Reserves d'hotels i apartaments. Cotxes de lloguer, lots, Transfers. Reserves per a Creuers, per mar i aire. Viatges de llargues distàncies. Excursions, pelgrinatges, Assegurances de vida, equipatge, assistència. Cursos d'Idiomes, Congressos, Festivals Cursos d'Esquí, Equitació, etc. Informació gratuïta d'itineraris. Ajuts per a organitzar el seu viatge particular de celebració, Noces, etc. Corresponsals a tot el món. Una completa organització internacional.

Monsenyor Camprodon voldria que fos sobrera l'ajuda estatal

El pressupost del Bisbat de Girona puja a 127 milions de pessetes

El bisbat de Girona ha donat a conèixer el balanç econòmic de l'any 1979 i el pressupost previst per al present exercici. El balanç arriba a la xifra de 122 milions de pessetes de despeses i entrades, sense dèficit.

El pressupost per aquest any puja a 127 milions, cinc més que l'any anterior. El capítol principal de despeses és el del personal que arriba a 95 milions. Enguany cada capellà rep mensualment 15.400 pessetes de paga, però el Bisbat li abona la diferència fins a 29.000 pessetes en el cas que els ingressos particulars no arribin a aquesta xifra.

Sobre aquest tema, el Bisbe, Monsenyor Jaume Camprodon, ha escrit que "l'Església diocesana segueix endavant, gràcies a la col·laboració de tots". I afegeix: "Tant de bo arribi el dia en que les lliures aportacions dels diocesans facin sobrera la dotació de l'Estat, cosa que anhelem!" En aquests

moments, l'ajut estatal a la clerecia gironina puja a 95 milions l'any 1980. Les aportacions de les parròquies, santuaris i altres entitats diocesanes puguen a uns 16 milions.

Un altre capítol de despeses especialment crescut és el referent a reparacions i con-

servació d'edificis: Les esglésies i rectories són molt velles, en general, i costa molt diners mantenir-les en peu. S'ha calculat que cada assistent a les misses dominicals hauria de donar unes 200 pessetes —una entrada de cinema— per a cobrir el pressupost total.

Properes reunions del Consell de Pastoral

TARRAGONA.— El Consell Diocesà de Pastoral ha establert ja les dates per a les properes reunions de moderadors i secretaris, per tal d'estudiar unes ponències i presentar esmenes a les propostes de conclusions. Aquestes reunions se celebraran el 19 i el 20 d'octubre, per a continuar fins el 15 i 16 de novembre.

El dia 19 d'octubre es presentarà una ponència teològica i es lliuraran, a cada representant dels diferents grups, les propostes de conclusions operatives. Del 20 al 7 de novembre, cada grup podrà enviar ja les esmenes que cregui convenientes a les ja esmentades propostes de conclusions.

Per altra banda, els dies 15 i 16 de novembre hi haurà també la presentació d'una ponència sociològica, junt amb la votació de les propostes de conclusions operatives. Cal remarcar també que per tal de preparar els resums de totes les propostes de conclusions, és a punt de constituir-se una comissió de ponència, formada per quinze o setze membres.

Josep Sabaté

Cinquena edició dels Festivals del Baix Penedès

Segur de Calafell.— Ha començat, a Segur de Calafell, la cinquena edició dels festivals de música del Baix Penedès. El primer concert, celebrat el passat dia 20, amb la intervenció de "Turba music", constituí un èxit artístic i de públic.

Precisament, una de les característiques dels festivals del Baix Penedès és la de que l'entrada als concerts és totalment gratuïta. Els organitzadors dels festivals, és a dir, l'equip de l'església de l'Assumpció, volen així, que aquesta manifestació cultural arribi a tothom.

Veritablement, els festivals de música del Baix Penedès són una prolongació de les activitats pastorals i culturals de la parròquia. Foren pensats —ens explica Mn. Josep Maria Prats— "per a omplir un buit existent a la comarca pel que pertoca a les activitats culturals durant l'estiu. El Ministeri de Cultura ens ha lliurat una subvenció per a fer front, parcialment, a les despeses dels concerts".

Altres activitats

La singularitat de la moderna església de l'Assumpció de Segur de Calafell permet la celebració de diferents actes. A més de les celebracions pròpiament litúrgiques, a l'esmentada església hi tenen lloc conferències, reunions, aquests mateixos concerts... L'església té 750 seients i, gràcies a la seva acústica, permet una audició gairebé perfecta donada la seva

estructura circular.

El programa d'aquests festivals del Baix Penedès compta, en total, amb quatre concerts. El dia 25 hi intervingué el "Ballet de Cambra" de Barcelona. El dia 27 actuà el "Quintet de vent Aulós", i el dia 3 d'agost actuarà el "Quartet català de Joventuts Musicals" que posarà cloenda a aquesta cinquena edició dels festivals del Baix Penedès.

Josep Sabaté

Renovació del Moviment de Cursets de Cristiandat

Girona.— Durant els últims mesos ha tingut lloc una important renovació del Moviment de Cursets de Cristiandat a la diòcesi de Girona. En primer lloc es nomenaren Consiliaris Diocesans a Mossèn Josep Quer i Mossèn Josep Coloner. A més, s'han potenciat els Cursets Mixtes, d'homes i dones junts, dels que ja se n'han celebrat tres en aquest curs.

També cal assenyalar que ha tingut lloc un Curset de Minusvàlids físics a la rectoria de Sant Feliu de Pallarols. Per la seva banda, les Escoles de Servidors han canviat el lloc de trobada i actualment se celebren al col·legi "Bisbe Cartaña", de Girona, cada mes, amb assistència d'unes setanta persones.

Actualment se celebren altres a Olot, La Celler, Pineda, Lloret de Mar, Malgrat, Arenys de Munt, Calella de la Costa, Sils, Santa Coloma de Farnés, Banyoles, Figueres, Girona i Torroella de Montgrí. També es reuneixen grups a Caçà de la Selva, Caldes de Malavella, Riudellots, Breda, Hostalric, Verges, etc., fins a una cinquantena.

Per últim, les Escoles Comarcals funcionen a Olot, Verges i Vidreres. Hi participen unes quaranta persones entre totes tres.

El senyor Bisbe, Monsenyor Jaume Camprodon, va donar una consigna general per a aquest curs als cursetistes reunits al Santuari de Terrades; "Enguany us proposo reviu la crida personal que Déu ens fa a cadascú i, al mateix temps, la necessitat que té l'Església de joves i de nois que es consagrin totalment al seu servei, sigui en el sacerdoci, sigui en la vida religiosa".

M. Caballé

S'inaugura l'exposició d'arqueologia i de ceràmica de Verdú

Acabada l'eucaristia el P. Arrupes i acompanyants es traslladaren al local de "la Caixa" per a inaugurar l'exposició d'arqueologia comarcal i de ceràmica de Verdú. Foren rebuts pel Sr. Hellín Sol gerent provincial de "la Caixa", el Sr. Solé de relacions públiques i el Sr. Castelló delegat local.

Després de recórrer l'exposició, tingué lloc la presentació dels llibres que sobre Pere Claver han escrit Pedro Miquel Lauet i Joan Gabernet.

Parlaren el Pare Josep M. Torelló, rector de la residència de Sant Cugat del Vallés, que féu la presentació dels escriptors; l'alcaldesa M. Eulàlia Solsona i clogué l'acte el Sr. Coll i Alentorn que digué: "Catalunya té necessitat del missatge de Pere Claver per a trencar per sempre l'esclavitud del vici i les diferències socials, la incultura que encara avui campegen i fan estralls a l'esclavitud moderna". Afegí emparant-se etimològicament amb el cognom Claver —portador de claus— amb la pregària demanant que "St. Pere Claver ens porti les claus de la pau per sempre".

Ramon Boleda

Assistiren el P. Arrupe i
Miquel Coll i Alentorn

Solemnes actes a Verdú en honor de Sant Pere Claver

El passat dia 24, la vila de Verdú va viure una jornada emotiva i de fervor, commemorant el naixement del seu fill predilecte St. Pere Claver. Catalunya i la Companyia de Jesús, volgueren honrar la gran figura d'aquest català alliberador de la raça negra en les terres del Caribe, en l'antic regne de Granada.

A les 11.30 arribà el P. Arrupe, preòsit General de la Companyia de Jesús, acompanyat de tots els provincials (de la Companyia) d'Espanya. A la mateixa hora eren rebudes a la casa consistorial per l'alcaldesa senyoreta M.ª Eulàlia Solsona i consistori, les primeres autoritats civils de la província i el representant de l'honorable president de la Generalitat Jordi Pujol, el Sr. Miquel Coll i Alentorn, conseller adjunt a la presidència. Aquests, es dirigiren al Santuari pe a saludar al P. Arrupe.

A continuació, la comitiva es traslladà a peu, a l'Església Parroquial per a celebrar-hi la missa i el baptisme comunitari a vuit infants verdunins.

El romànic temple parroquial fou insuficient malgrat les precaucions i l'estenall de seients, omplint la gent tots els espais i passadissos.

La missa fou concelebrada per 60 sacerdots, entre els quals hi

figurava el pare Ferrer Pi, superior d'Espanya.

La part musical estigué a càrrec de la prestigiosa coral St. Pere Claver, que dirigeix el mestre Ramon Solsona.

El Pare Arrupe tingué un gest molt elogiuable en dirigir als fidels les oracions de la missa en català. Es disculpà de no poder-ho fer a l'hora de l'homilia i, quina homilia! Amb vigorosa energia, el P. Arrupe es referí a la figura universal de St. Pere Claver, glòria de Catalunya i d'Espanya, lliurat al servei dels altres i d'una manera especial dels més necessitats fins a constituir-se amb paraules i fets "L'Esclau dels esclaus negres".

El seu exemple —digué— es encara vigent als temps actuals. Es referí als missatges dels darrers pontífexs i de manera especial al del papa Joan Pau II en els recents viatges al Tercer Món pronunciant amb veu segura i ferma la defensa dels drets humans.

Després el P. Arrupe batejà un a un els vuit infants verdunins, en commemoració del bateix de St. Pere Claver, amb l'aigua que fou prèviament beneïda a la mateixa pica baptismal on fa 400 anys hi fou batejat Pere Claver.

Ramon Boleda

Importants troballes al Santuari del Tallat

ROCALLAURA.— Darremament tot continuant els treballs de neteja, s'han trobat al Santuari del Tallat, unes importants restes artístiques. Es tracta concretament, d'una llosa amb l'escut d'armes del senyor de Solivella, Ramon Berenguer de Llorach.

La continuïtat de les obres de conservació del Santuari ha fet possible aquesta important troballa. Ramon Berenguer de Llorach fou, precisament, qui va construir el santuari del Tallat per encàrrec del Rei Ferran el Catòlic. Tanmateix, dins les darreres obres realitzades cal remarcar l'obertura d'un accés a l'antiga galeria.

Al cim de les muntanyes que divideixen La Conca de Barberà i La Segarra s'hi troben les runes de l'antic Santuari on, des del 1475, s'hi venerava una imatge

de la Verge d'uns vint centímetres d'alçària, d'alabastre, trobada miraculosament per un pastor.

Fins ara, l'activitat incansable dels "Amics del Tallat" ha permès la neteja del Santuari i la recuperació d'alguns dels seus indrets. Però aquesta tasca començada anys enrera cal que sigui ara oficialment continuada pels organismes oficials competents.

I és que la Direcció General del Patrimoni Artístic del Ministeri de Cultura ha incoat expedient de declaració de monument històric i artístic del Santuari del Tallat. D'aquesta manera es garanteix la continuïtat d'una tasca restauradora per tal d'aconseguir, mitjançant les aportacions del Ministeri, la recuperació total del Santuari.

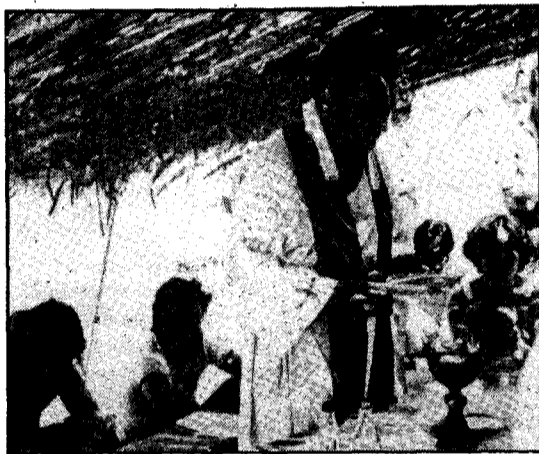
Josep Sabaté

Noticiari

Una missa de campanya per als acomiadats d'Abengoa

ASCÓ.— El diumenge 13 de juliol, el Rector d'Ascó, mossèn Miquel Redorat, va celebrar una missa de campanya amb els onze acomiadats de l'empresa Abengoa de la Central Nuclear. Assistiren també a la missa, familiars i gent d'Ascó.

En preguntar als treballadors perquè li havien demanat aquesta missa, van dir-li: "Voliem un acte d'unió davant la situació en què ens trobem,

cara a una esperança contra tot el que ens passa..."

El celebrant tot començant la missa, va desitjar que fos un raig de llum, cristià i eclesial. Tots els sacerdots de la comarca se solidaritzen amb aquest problema (llevat de dues o tres excepcions). Féu un elogi de l'amor, car Crist va venir a restaurar el criteri de l'amor. A l'acte de contricció va demanar el penediment sincer, i implorar el perdó per tot el mal que es fa al món, especialment pel de les empreses capitalistes i multinacionals.

Curset d'actualització per a professors de religió

Les Delegacions d'ensenyament de Lleida, Urgell i Solsona han organitzat un curset d'actualització per a professors de religió dels cursos de BUP i Formació professional. Els actes tindran lloc els dies 28, 29 i 30 d'agost al col·legi "Mare Janer" de Santa Coloma (Andorra). Es tractarà sobre la temàtica i la didàctica de la classe de religió de BUP i FP. Dirigirà el curset en Carles Garulo, professor de Metodologia de la Cultura religiosa a l'Escola Universitària "Blanquerna" de Barcelona. Hi participarà també en Lluís Betes, professor de religió a la Universitat Laboral Saragossa i coautor dels llibres de text "Eucaristia". Inscripcions: Rvd. Antoni Cagigós, duc d'Urgell, 6, La Seu d'Urgell. Tel. 351 117, (abans del dia 1er d'agost).

Moviment de joves cristians: Taizé

El moviment de Joves Cristians d'Urgell ha organitzat un viatge a Taizé (França) per a con-

viure amb altres joves unes jornades de reflexió, silenci i pregària. Durant una setmana, una trentena de joves de les nostres comarques ha viscut, en el santuari ecumènic de Taizé, una nova experiència de vida religiosa.

Escola diocesana de Teologia

El dia 7 de juny, a Artesa de Segre, tingué lloc la cloenda del curs de l'Escola diocesana de Teologia, amb assistència de vuitanta participants, professors i alumnes. Es revisà el curs anterior, se celebrà l'Eucaristia i després s'organitzà una estona d'esbarjo amb coca i vi. El dia 21 de juny els professors es reuniren per a programar el proper curs. Fins ara la Teologia era gairebé patrimoni dels clergues, actualment, amb la renovada consciència eclesial de Poble de Déu, tota la comunitat cristiana hi participa i vol elaborar-le

La Seu d'Urgell: Consell de pastoral

Celebrà el darrer ple del curs el dia 25 de juny. El tema central era la revisió de les tres campanyes realitzades: Joventut, Quaresma i subscripcions a "Catalunya Cristiana". Hom valora positivament el moviment de joves "Hora 3 i 6". La parròquia de Sant Ot reb actualment 47 exemplars del setmanari "Catalunya Cristiana" i pensa continuar la promoció d'aquesta publicació. Els temes que el Consell tractarà l'any vinent són: Joventut, Càritas, preparació al matrimoni, litúrgia i Moviment d'esple

Els festivals de Vilabella compleixen deu anys

VILABELLA.— Amb força èxit, s'estan celebrant a l'"Hort de l'Abadia" de Vilabella, els festivals de folklore català que, enguany, compleixen ja deu anys. L'objectiu d'aquestes representacions és el de donar una imatge de Catalunya mitjançant el ballet popular.

—Els festivals de Vilabella són un fruit de la col·laboració de tot el poble a l'entorn de la parròquia. El 1970, Mn. Romà Comamala i l'equip de dansaires de la vila es proposaren donar una visió de la Catalunya històrica i actual la qual cosa, en aquells moments, va constituir un autèntic trencament amb les directrius i propòsits dels organismes oficials.

COLEGIO SALVADOR

Centro seglar mixto.
Parvulario, EGB y BUP
Homologado (exámenes mismo colegio)

Media pensión, externado,
internado y acompañamiento
autocar

Zona alta ciudad,
muy saludable

C. Teodoro Roviralta, nº 1 (torre)
(tocant a Avinguda Tibidabo)
Telèfons 247.01.10

PASO A PASO CALZADO DEPORTIVO

Bata Bata

Concesionario:
GALLES

Condesa Sobradell, 3
Barcelona 2

Un any excepcional

ANIS PENEDÈS

Amb la garantia de:

Destil·leries GALLEMÍ
Vilafranca del Penedès

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA.

Nom i cognoms.....

Adreça..... Població..... D.P.....

Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º.....

Lloc..... Data.....

Signatura

Butlleta de reserva d'accions de bons de fundador

El sotassinat.....

amb domicili a.....

Població..... Telèfon.....

solicita la subscripció de..... reserva d'accions/bons de fundador (passar ratlla sobre el que no convingui) d'Edicions Terra Nostra S.A.

Incloc un taló barrat per valor de ptes.

Trameto un gir postal per valor de ptes.

Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi carregar al meu compte/libreta n.º.....

el rebut corresponent que els presentarà per al cobrament, Edicions Terra Nostra S.A.

Lloc..... Data.....

Signatura

Carta oberta als lectors i subscriptors (IV)

Amics:

Ja va esdevenint un costum. Una altra vegada em vull adreçar obertament a vosaltres. Essent CATALUNYA CRISTIANA una empresa que anem fent entre molts, convé que l'aneu seguint de prop i, per tant, que us informem de la seva marxa.

D'antuvi us he de regradar ben sincerament per la vostra reacció. De tot arreu ens arriben renovacions de subscripció, subscripcions noves i contribucions econòmiques, en forma d'accions o de donatius modestos i, alguns, volem remarcar-ho, importants. Però totes igualment valuoses.

Sembla que estem passant el tràngol més difícil. Tanmateix no podem, encara, cantar victòria. L'estiu és llarg, i als afers els passa ben bé al revés del que suposa la dita popular "a l'estiu tota cuca viu". A més, tot s'apuja. I per a una empresa amb una economia estantissa, una petita sotregada li pot representar un terratrèmol. Aquesta setmana us voldria donar la consigna de repassar les subscripcions que vareu fer l'any passat entre els amics i coneguts i animar-los a que les renovin. Comptem, com sempre, amb vosaltres.

Joan E. Jarque i Jutglar

Recordèu les tres maneres d'ajudar-nos:

1.ª— Subscriure, potser per segona vegada, algunes accions de 1.000 ptes.

2.ª— Renovar, ben aviat, la vostra subscripció els que no

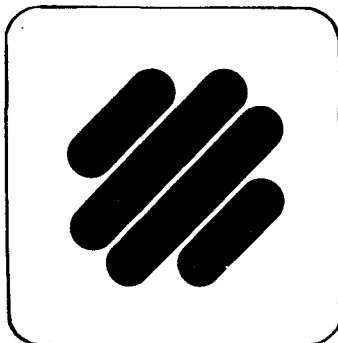
2.ª— Renovar, ben aviat, la vostra subscripció els que no en teniu domiciliat el pagament.

3.ª— Obtenir alguna subscripció nova entre els vostres amics.

Afegiu-hi el llegir en públic CATALUNYA CRISTIANA, és una propaganda eficaç i a l'abast de tothom.

PER A NOSALTRES, LA "TERCERA EDAT" ÉS LA PRIMERA

BANCA CATALANA

BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA

BANC DE BARCELONA

BANC DE GIRONA

BANC MERCANTIL DE MANRESA

Reunió de la Conferència Episcopal catalana

Els bisbes s'interessen per "Catalunya Cristiana"

Els dies 14, 15 i 16 matí de juliol del 1980, s'ha celebrat una reunió ordinària de la Conferència Episcopal Tarraconesa en la residència de "Jesús-Maria", d'El Brull. Durant aquest dies han conviscut tots els bisbes de la Conferència en un ambient de treball i pregària.

En aquesta darrera reunió del curs s'ha fet un balanç de les activitats realitzades per la Conferència durant el curs que finalitza. A més d'aquest tema s'ha tractat fonamentalment el següent:

Reunió de la Conferència a Montserrat

Els bisbes han acordat fer una propera reunió ordinària de la Conferència en el monestir de Montserrat, amb motiu de la celebració del centenari de la proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a patrona de les diòcesis catalanes. En aquesta reunió es tractarà fonamentalment la temàtica de les relacions bisbes-religiosos, amb la seva participació. La Conferència ha pres nota de la constitució de la Conferència regional de Catalunya, denominada Unió de Religiosos de Catalunya.

Catalunya Cristiana

Mn. Joan E. Jarque i el Sr. Andreu Mas, director i administrador respectivament d'aquest setmanari, informaren als senyors bisbes sobre la marxa ascendent de la publicació així com de les dificultats econòmiques en que és troba. Els bisbes valoraren molt positivament la tasca de la publicació i animaren a continuar malgrat les dificultats que ja són en vies de solució.

Redistribució de les responsabilitats interdiocesanes

Una ponència integrada per monsenyor Martí, monsenyor Malla i mossèn Lluís Martínez Sistach, ha presentat un projecte de redistribució de les responsabilitats interdiocesanes entre els membres de la Conferència. El projecte parteix de les realitats pastorals existents a nivell de Catalunya que mantenen una relació institucional amb la Conferència, com són les comissions i secretariats interdiocesans constituïts per la Conferència, les associacions i moviments que gaudeixen del vist-i-plau de la Conferència i les reunions periòdiques dels delegats diocesans de diversos sectors de la pastoral.

Com un criteri prioritari s'assenyala el que estableixen els estatuts de la Conferència, d'encarregar els sectors de l'activitat pastoral interdiocesana als bisbes que siguin membres de la corresponent Comissió Episcopal de la Conferència Episcopal Espanyola. En base a aquest criteri i d'altres proposats per la ponència, s'han redistribuït entre els bisbes els diversos sectors de la pastoral interdiocesana.

Exode dels caps de setmana

El senyor Joan-Jordi Aragai ha facilitat a la Conferència unes dades quantitatives que incideixen en la temàtica de la pastoral de caps de setmana a Catalunya. Les dades fan referència al nombre de persones que els caps de setmana surten de l'àrea metropolitana de Barcelona per a dirigir-se cap a indrets de les diòcesis de Catalunya, i el nombre i situació de les urbanitzacions que existeixen actualment en diverses comarques catalanes. Ha presentat també el resultat provisional de l'enquesta que s'està realitzant per encàrrec de la Comissió Episcopal de Pastoral, sobre el sentit humà i cristià que donen al diumenge els ciutadans de ciutats grans.

El Dr. Jubany s'adreça a les religioses de vida monàstica

"No esteu gens separades de l'Església i dels homes"

Les monges dels monestirs de les nostres diòcesis, publiquen la circular "Enllaç" que els hi dona la dimensió de l'esperit d'església local en ajuda de la seva vocació a la contemplació. El Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, Dr. Narcís Jubany els hi escriu en el present número aquesta lletra.

He participat darrerament a la reunió plenària de la Sagrada Congregació per als Religiosos i Instituts Seculars. El tema de la reunió fou: "La dimensió contemplativa en la vida religiosa". Ademés de les ponències, el diàleg i la reflexió d'un tema tan important i suggestiu, els cardenals i bisbes tinguerem l'ocasió d'escoltar la vivència de quatre contemplatives, cridades expressament per això. El seu testimoni fou veritablement colpidor per a tots.

Vosaltres sou especialment cridades per exigència de la vostra vocació, a la contemplació i a la pregària. Per això valore moltíssim i estimo de debò les persones dedicades a la vida contemplativa. "Elles —recordava el Papa Joan Pau II en el seu misatge— han de saber que l'Església compta moltíssim amb la seva col·laboració espiritual". També el vostre bisbe compta amb vosaltres! Estigueu-ne segures.

Vosaltres doneu veritable testimoni també a les persones consagrades a l'evangelització en el

si de l'Església. Testimoniatge necessari i urgent de la "superioritat dels mitjans sobrenaturals sobre els purament humans"; perquè els nostres temps estan sotmesos a l'eficàcia, a la utilitat, al guany purament material. En la vostra vivència del Déu transcendent, se us fan presents tots els homes, massa afeixugats per les preocupacions de la vida, de vegades difícil, de cada dia.

No esteu gens separades de l'Església i dels homes! Ben al contrari, en el silenci i el recès sagrat dels vostres claustres, l'amor —fonamentat en una fe forta— eixample els vostres horitzons i us fa estimar tot-hom generosament i decidida. Per això us dic: guardeu-vos de les possibles temptacions —vinguin d'on vinguin— a seguir camins, potser més atraients, assenyalats per persones que bo i parlant-vos, no penetren de debò el misteri i la fecunditat indubtable, amagada en la vostra vida de pregària i immolació.

Celebrant joiosament enguany el 150 aniversari del naixement de Sant Benet, val la pena recordar el lema de la vida benedictina, aplicable a totes vosaltres: "ora et labora", prega i treballa. En el silenci de la nostra vida, el treball és signe de pobresa i subjecció alhora a una llei comuna a tots els homes; la pregària és l'elevació constant de la vostra pensa a Déu. Admirable conjunció! Ella caracteritza una vida, en la qual tot s'eleva cap el cel, amb el cor posat en Jesucrist, l'espòs diví de les vostres ànimes.

Darrerament, reproduint un desig del nostre Sant Pare, us recomano "l'adhesió i fidelitat a les formes de la vostra vida contemplativa", reconegudes per l'Església. Malgrat comptin segles d'història, elles són avui encara fonts autèntiques d'oració i escoles garantides de santedat.

Narcís Jubany.
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona.

Nou instituts religiosos en augment des del 1977

ROMA.- Una llista comparativa de 61 instituts de religiosos (1977-1980) publicada per "Missi", revela que 9 d'aquests han augmentat el nombre de llurs membres durant els tres darrers anys.

Els augments són:

	1977	1978
Verb Diví	5.243	5.259
Conventuals	4.000	4.013
Claretians	2.884	2.889
Palotins	2.099	2.157
Combonians	1.643	1.868
Carmelites de M.I.	1.189	1.213
Sant Pau (Paulins)	1.202	1.210
Sagrada Família	1.044	1.055
Providència (FDP)	1.032	1.050

En un article publicat a l'abril del 1978, "Missi" havia observat que 63 congregacions d'homes amb 1.000 membres o més, el 1962, totes havien minvat a partir del 1964, tret dels Carmelites de Maria Immaculada, una congregació índia.

Segons dades recollides en l'estudi només els combonians (+ 198) acusen un augment que supera el nombre del 1964, any de major apogeu a quasi tots els instituts. Actualment, només 53 instituts tenen 1.000 membres o més, quan el 1963 n'eren 63 d'aquests.

Es constitueix la Unió de Religiosos de Catalunya

Barcelona.— S'ha constituït la Unió de Religiosos de Catalunya, que reemplaça a les CONFER masculina i femenina de Catalunya. Segons informa l'Arquebisbe de Barcelona, aquesta Unió de Religiosos és l'expressió de la ferma voluntat de cooperació i de diàleg existent entre tots els religiosos i religioses, delitosos de viure i pregonar l'Evangeli en el context actual de l'Església catalana, tenint molt presents les circumstàncies d'ambients político-socials.

Formen la Unió de Religiosos de Catalunya tots els superiors majors amb residència habitual a Catalunya i té com a àmbit de competència les qüestions comunes als religiosos i religioses, respectant l'existència d'organismes propis d'uns i altres.

Les finalitats principals d'aquest organisme són cercar el coneixement i col·laboració entre els diversos instituts i congregacions; promoure activitats en bé dels religiosos i religioses de Catalunya; promoure i realitzar reunions periòdiques de superiors majors fomentant el diàleg i la cooperació amb les persones i organismes de la diòcesi i mantenir relacions de col·laboració amb la CONFER espanyola.

La Comissió permanent de la Unió està constituïda actualment per:

President: P. Alfred Roca, Provincial dels Salesians.

S-Presidenta: M. M.ª Lluïsa Salvadó. Provincial de la Sagrada Família d'Urgell.

Vocals: P. Ignasi Salvat, Provincial dels Jesuïtes; M. M.ª Isabel Clemente, Provincial de la Companyia de Maria; M. Montserrat Caselles, Provincial de les Dominiques de l'Anunciata; P. Josep M. Balcells, Provincial dels Escolapis.

Secretària: G. Montserrat Gavín, Carmelita de la Caritat-Verduna.

ELS MONESTIRS DE MONJOS I MONGES ALS BISBATS DE CATALUNYA

L'atur també afecta a les monges

Les monges de clausura són pobres. Viuen del seu treball, que no sempre és segur i que rendeix poc. Els monestirs viuen pobrement, porten una vida austera. Les despeses personals —alimentació, vestit, etc.— d'una monja poden calcular-se entre 70 i 90 pessetes per dia. Treballant molt i gastant poc resolen llur economia. Però els convents de clausura tenen problemes econòmics.

Hi ha convents (molts) econòmicament preocupats, principalment per dues causes: la primera és la crisi de treball. També afecta l'atur a les monges. Amb freqüència els hi manca el treball per compte d'altri, que els dona per a menjar. No troben bona sortida per als productes per compte propi. A voltes succeeix que en el convent hi ha monges velletes i malaltes que no poden treballar i no produeixen. La segona causa, encara més freqüent, del desequilibri econòmic dels convents, són els edificis on viuen; el seu manteniment i les necessitats de reparació representen despeses que sobrepassen en molt les possibilitats de la comunitat. Els edificis són grans, vells, incòmodes i sovint intocables. No hi ha possibilitat

d'una adaptació a la vida de les monges. Apart que econòmicament és inviable en moltes ocasions, són monuments artístics i històrics, molt interessants per a visites turístiques però molt incòmodes per a viure-hi. La comunitat dona un incomparable servei a l'art i a la història a

costa d'angoixes econòmiques. Les monges necessiten la seva incorporació a la Seguretat Social que actualment no tenen. Cap convent resisteix les quotes que hauria de pagar per a incloure tots els seus membres a la Seguretat. Les monges són treballadores —viuen del seu

treball—, però no tenen el que tenen tots els treballadors: una assegurança per malaltia, per invalidesa, per ancianitat. Les quotes d'assegurança de les monges no són tan elevades com les d'altres assegurances, perquè se les nivella al salari mínim i es renuncia a tres pres-

tacions, segons està previst; així i tot, suposa molts milions.

Per tal que les més grans de seixanta-cinc anys puguin començar a percebre la pensió, cal abonar de cop els deu anys anteriors. Aquest any l'ajuda econòmica que es promou pel Dia Pro-Orantibus, com a senyal i estima de la vida contemplativa, està dirigida a l'èxit de l'operació assegurança.

Fraternitat, abnegació i amor a l'Església són els valors que destaca el bisbe de Soborn-Castelló, monsenyor Cases Deordal, referint-se a les religioses de clausura, amb motiu de la diada Pro-Orantibus. El "Boletín Oficial" de la diòcesi de Valladolid remarca la situació de les religioses davant la Seguretat Social; les religioses de clausura són les més necessitades d'ingressar-hi, al mateix temps, les que menys probabilitats tenen de poder-ho fer. Per a ells, aquest ingrés suposarà una greu dificultat econòmica: les quotes seran molt elevades, (són al mateix temps empresa i productor), i de moment hauran de satisfer els períodes de "carència".

"Els religiosos de vida activa i la mateixa Conferència Episcopal Espanyola estudien possibles solucions per a aquesta greu dificultat. Però qualsevol solució que s'arbitri haurà de comptar necessàriament amb la col·laboració i solidaritat de tots nosaltres". "Les que ho han entregat tot tant generosament pel bé de l'Església, mereixen que l'Església, ara les ajudi en aquesta necessitat".

MONESTIR DE MONJOS

Cartoixa de Sta. Maria de Montalegre. Cartoixans. Riera, 1. Tiana (per Moñgat) (Barcelona). Tel. (93) 388 16 40.

Monestir del Miracle. Benedictins. Solsona (Lleida). Tel. (93) 811 00 02.

Monestir de Montserrat. Benedictins (Barcelona). Tel. (93) 835 02 51.

Monestir de Poblet. Cistercencs (per l'Espluga de Francolí) (Tarragona). Tel. (977) 87 00 89.

Monestir de Santa Maria de Solius. Cistercencs. Solius (Girona). Tel. (972) 83 70 84 de Sta. Cristina d'Aro.

MONESTIRS DE MONGES

Bisbat de Barcelona

Barcelona

(Gràcia)

Clarisses. Monestir Ntra. Sra. de la Divina Providència. Albigesos, 6 (esquina Ntra. Sra. del Coll) (24). Tel. 218 26 32.

(Horta)

Adoratius Perpètuas del Santíssim Sacrament (Sacramentàries). Monestir de la Adoració Perpètua. Saltes, 12 (31). Tel. 229 28 89.

Caputxines. Monestir Santa Margarida la Reial. Camino Antiguo S. Ginés, 20 (32). Tel. 229 27 61.

Minimes de Sant Francesc de Paula. Monestir de Jesús María. Camino Antiguo de S. Ginés, 16 (32). Tel. 229 27 57.

Saleses. Monestir de la Visitació de

Santa Maria. P.º Valle Hebrón, 256 (35). Tel. 229 18 74.

(Sant Gervasi)

Agustines ermitanes. Monestir de Sta. Maria Magdalena. Vallmajor, 29 (21). Tel. 211 20 22.

Cistercencs. Monestir de Santa Maria de Valldonzella. Cister, 41 (22). Tel. 247 03 84.

Jerònimes. Monestir de Sant Maties. C/. Bellesguard, s/n. (22).

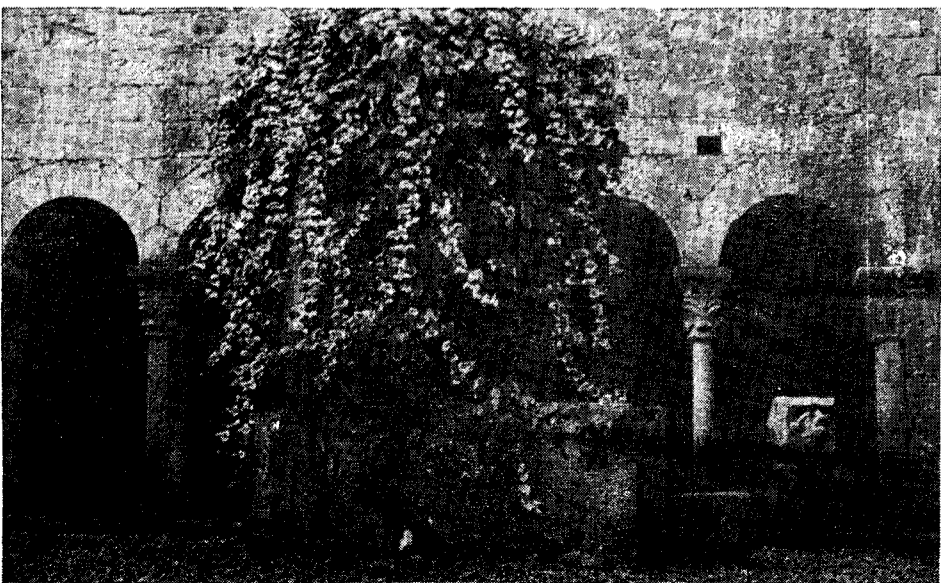
(Sarrià)

Benedictines. Monestir de St. Pere de les Puel·les. Anglè, 55 (17). Tel. 203 89 15.

Monges Carmelites. Monestir de l'Encarnació. Panamá, 12 (34). Tel. 203 75 69.

Carmelites Descalces. Monestir de Immaculada, Concepció. Immaculada, 45 (17). Tel. 247 36 75.

Clarisses. Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Bajada del Monasterio, 9 (34). Tel. 203 77 79.

Clarisses. Reial Monestir de Santa Isabel. Rocaberti, 12 (17). Tel. 203 27 74.

Clarisses. Monestir Santa Maria de Jerusalem. Camino de Vallvidrera, s/n. (17). Tel. 204 06 75.

Badalona
Clarisses de la Divina Providència. Arnús, 64. Tel. 380 19 36.

Esplugues de Llobregat
Dominiques. Reial Monestir de Ntra. Sra. de Mont Sió. Iglesia, 68. Tel. 371 00 45.

Granollers
Carmelites Descalces. Monestir Ntra. Sra. de Montserrat i St. Josep Oriol. Can Grau, Vallderiof (La Torreta). La Roca del Vallès. Tel. 378 00 14.

L'Ametlla del Vallès
Benedictines. Santuari Santa Maria de Puigraciós. Tel. 843 06 97. (Filial del Monestir de Sant Pere de las Puelles).

Mataró
Caputxines. Monestir de l'Assumpció de Maria Santíssima. Capuchinas, 59. Tel. 790 42 85.

Carmelites Descalces. Monestir de la Immaculada. Avda. Torner, 63. Tel. 798 67 63.

Clarisses de la Divina Providència. Iuro, 68. Tel. 798 13 87.

Montserrat
Benedictines. Monestir de Sant Benet (Colònia Puig). Tel. 835 00 78.

Sabadell
Carmelites Descalces. Monestir de Santa Teresa de Jesús. Quevedo, 12. Tel. 725 45 79.

Sant Cugat del Vallès
Dominiques. Monestir de la Mare de Déu dels Angels i Peu de la Creu. Virgen del Rosario, s/n (per Avda. Graells). Apartado, 124. Tel. 674 17 45.

Terrassa
Carmelites Descalces. Monestir de Jesús Obrer i Sant Josep Oriol. Federico Soler, 22. Tel. 788 15 05.

Tiana
Carmelites Descalces. Monestir de Sagrada Família. Montalegre, 7 (per Mongat). Tel. 388 28 40.

Valldoreix
Santjoanistes. Monestir de Ntra. Sra. de Alguaire i Sant Joan de Jerusalem. Sanjuanistas, 2 (per Sant Cugat del Vallès). Tel. 674 49 99.

Bisbat de Lleida

Lleida
Clarisses. Monestir de Sta. Clara. Lluís Besa, 5-7. Tel. (973) 22 12 94.

Carmelites Descalces. Monestir de la St. Atanasi. Carmelites, 1. Tel. (973) 22 25 29.

Benabarre (Huesca)
Dominiques. Monestir de St. Pere Màrtir. Ribagorza, 25. Tel. (974) 54 30 50.

Monzón
Clarisses. Monestir de la Immaculada Passeig S. Joan Bosco, 75. Tel. (974) 40 04 39.

Clarisses. Monestir de la Divina Providència. S. Carles i St. Josep, s/n. Tel. (977) 31 04 74.

Bisbat de Tarragona

Vallbona de les Monges
Cistercenques. Monestir de Santa Maria de Vallbona. Tel. (973) 33 02 66.

Valls
Carmelites. Monestir de la Presentació. Portal Nou, 20. Tel. (977) 60 07 39.

Mínimes de San Francesc de Paula. Monestir de la Immaculada Concepció. Camí de la Verneca, s/n. Apartat de c. 22. Tel. (977) 60 00 51.

Bisbat de Tortosa

Tortosa
Carmelites Descalces. Monestir de St. Josep i Sta. Teresa. Partida de S. Bernabé, 43. Tel. (977) 44 01 11.

Clarisses. Monestir de Ntra. Sra. de les Neus. Pujada de Sta. Clara, s/n. Tel. (977) 44 16 22.

Concepcionistes Franciscanes. Monestir de la Puríssima Concepció. Moncada, 28. Tel. (977) 44 17 93.

Benicarlo (Castelló)
Concepcionistes franciscanes. Monestir de la Puríssima Concepció. Cabanes, 3. Tel. 47 12 44.

Calig (Castelló)
Trinitàries. Monestir de la Stma. Trinitat. Cervera, 14. Tel. 450 04 115.

Mora d'Ebre
Mínimes de San Francesc de Paula.

Monestir del Sagrat Cor de Jesús. Pl. Convent, 2. Tel. (977) 40 02 21.

Sant Mateo de las Fuentes (Castelló)
Agustines. Monestir de Sta. Ana. Valencia, s/n. Tel. 41 60 55.

Pobla de Benifaçar (Castelló)
Cartoixanes. Cartoixa de Benifaçar. Central de Ballestar. N.º del Convent, 2. Tel. 71 31 00.

Vilafranca del Penedès
Monges carmelites. Monestir de la Mare de Déu del Carme. Carretera de Sant Martí Sarroca, s/n. Apartat, 175. Tel. 890 06 17.

Vilanova i la Geltrú
Clarisses de la Divina Providència. Navarra, 41. Tel. 893 06 14.

Bisbat de Girona

Girona
Benedictines. Monestir de Sant Daniel. Pl. Monges, s/n. Tel. (972) 20 12 41.

Caputxines. Puj. Rei Martí, 4. Tel. (972) 20 88 76.

Dominiques. Monestir de Sta. Catarina de Siena. Creu de Palau, 30. Ap. 347. Tel. (972) 20 09 46.

Carmelites descalces. Av. Calvo Sotelo, 27 (Montilivi). Tel. (972) 20 83 56.

Esclaves del Ssm. Sagrament. Escola Pia, 6. Tel. (972) 20 29 83.

Salt
Cistercenques. Monestir de Sta. Maria de Cadins. Major de Salt, 172. Tel. (972) 20 46 95.

Banyoles
Carmelites. Monestir de la Mare de Déu del Carme. Dr. Isern, 19. Tel. (972) 57 04 39.

Clarisses de la Divina Providència. Muralla, 48. Tel. (972) 57 04 86.

Arenys de Mar
Clarisses. Pge. Sta. Clara, 16. Tel. (93) 792 08 85.

L'Escala
Clarisses de la Divina Providència. C/. de la Torre, 68. Tel. (972) 77 01 17.

Olot
Clarisses de la Divina Providència. Fluvià, s/n. Tel. (972) 26 10 56.

Torroella de Montgrí
Clarisses de la Divina Providència. Dolors, 25. Tel. (972) 75 81 63.

Vilasacra
Clarisses. Monestir de Sta. Clara. Ctra. de Roses, Km. 33. Tel. (972) 50 75 95.

Vilovi d'Onyar
Clarisses. Fraternitat de Santa Clara. Ctra. Girona-Sta. Coloma, Km. 15'9. Tel. (972) 47 01 01 (ex. 211 de Viloví).

Bisbat de La Seu

Balaguer
Clarisses. Monestir del Sant Crist. Tel. (973) 44 53 35.

Puigcerdà
Carmelites descalces. Monestir. Tel. (972) 88 03 84.

Uldecona
Agustines. Monestir de Sta. Maria Magdalena. Generalíssim, 135. Tel. 72 03 61.

Vinarç (Castelló)
Clarisses de la Providència. Monestir de la Divina Providència. Convento, 10. Tel. 45 05 73.

Bisbat de Vic

Vic
Adoratius Perpètuos del Santíssim sagrament. (Sagramentàries). Serrallers, 8. Tel. (93) 889 16 98.

Carmelites. Monestir de la Presentació. Carretera de Gurb. Tel. (95) 889 35 08.

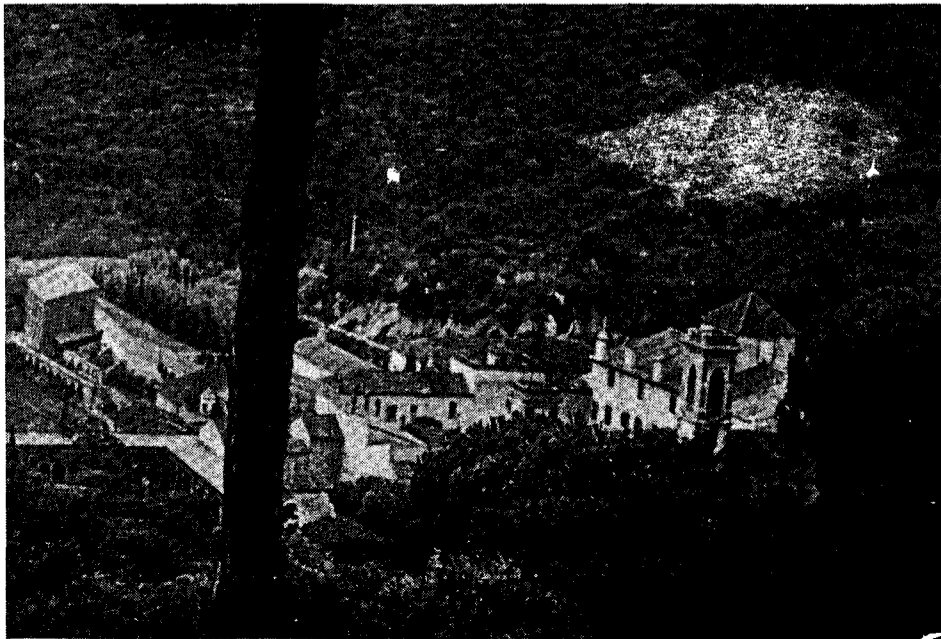
Carmelites descalces. Monestir de Sta. Teresa. Pl. Sta. Teresa. Tel. (93) 889 27 25.

Dominiques. Monestir Sta. Clara. Santa Clara, 3. Tel. (93) 889 25 32.

Igualada
Carmelites descalces. Monestir. Santa Teresa, 21. Tel. 993) 803 09 05.

Manresa
Caputxines. Monestir. Oms de Prat. Tel. (93) 874 13 10.

Dominiques. Monestir dels Sts. Angels i Sta. Clara. Sta. Clara Nova, 64. Tel. (93) 874 08 15.

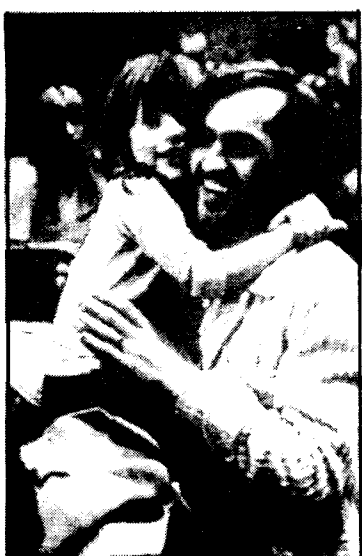

Un trenta per cent dels matrimonis alemanys no té fills

Quan la família hagi caigut, es poden tancar les esglésies

REGENSBURG.— L'assemblea regional dels Catòlics Alemanyans de Baviera, ha cridat l'atenció del Bundestag sobre la creixent destrucció del matrimoni i la família. El president Richard Stücklen va qualificar de "vergonya cultural" la mentalitat avortista, va protestar contra les lleis i disposicions "antifamiliars" de Bonn, va atacar fortament els mitjans de comunicació per llurs "tendencioses instigacions" i va criticar, sobretot, les emissions juvenils que "inciten els fills contra llurs pares".

La relativització de la família ha menat a que actualment, en un 32% de les llars alemanyes, només hi hagi infants de menys de 14 anys, i que el 38% dels matrimonis no tinguin fills. Un poble sense una família sana i sense un nombre suficient de fills, no podrà dominar les tasques del futur, ja que només existeix fe i optimisme en el futur en una "societat rejevenida".

També el Ministre social bàvar, Dr. Fritz Pirkel, en una recepció del govern del Palatinat Superior, va relacionar el perjudici material i la insuficient seguretat social de les famílies nombroses, amb el fet que altres formes de convivència humana es propaguen com a equivalents a la família i el matrimoni. També és necessària, per tant, la política en favor de la família de l'Estat lliure on es paguen més de 500 milions de marcs ale-

manys en préstecs a famílies joves i on la institució rural "ajuda Mare i Fill", ja ha ajudat 2.500 dones embarassades de manera efectiva i sense burocràcia.

El President del consell diocesà dels Catòlics a la diòcesi de Regensburg, Comte Valentí Ballestren, va prevenir contra la fal·làcia que els catòlics volien imposar una imatge específica de la família per als altres. Quan són marginats en la seva lluita pels valors i els drets constitucionals, això no és per als cristians una vergonya, sinó per a la societat que ja no aguanta els valors humans. "Quan la força de la família hagi caigut, llavors ja es poden tancar les esglésies", va dir el bisbe de Regensburg, Dr. Rudolf Graber, en la seva salutació.

La política familiar alemanya promou la solteria i la irresponsabilitat paterna

Com hom ja sap, des que la coalició socialista-liberal (SPD-FDP) arribà al poder a Bonn, la RFA ha seguit una política antitradicionalista, en matèria familiar: s'ha liberalitzat l'avortament (molt més en la pràctica que no pas en els paràgrafs legals), s'ha facilitat el divorci (substituint el principi de culpabilitat pel d'"estat de fet": ja no hi ha voluntat de romandre en l'entitat familiar) i la responsabilitat paterna davant els fills, s'ha reglamentat econòmicament amb una severitat que té un caire més semblant al dret mercantil que no pas familiar (els fills que estudien vivint fora de casa poden exigir via agutzil, dels pares, el subsidi econòmic necessari per a seguir llurs estudis).

Aquesta política familiar del Govern correspon —segons diuen els socialistes i liberals— als canvis sociològics i culturals enregistrats a la societat moderna alemanya. Per a la immensa majoria dels catòlics, les lleis socialistes no són un reflex del canvi, sinó una empenta cap al canvi. Per al Comitè Central dels Catòlics Alemanyans, socialistes i liberals s'aprofiten del poder per anar configurant una societat d'acord amb llurs creences polítiques... i que el Comitè Central dels Catòlics considera fins i tot "contra natura".

Segons una enquesta francesa

Joan Pau II retorna la fe a l'Occident

PARIS.— Un 79% dels francesos opina que Joan Pau II és un Papa dinàmic que retorna la fe a tot l'Occident i que és una bona elecció, segons una enquesta realitzada per Index-opinió, del 7 al 13 de maig del 1980 entre un miler de persones representatives de la població francesa major de 18 anys, per al "Journal du Dimanche".

L'electorat d'esquerres opina el mateix: 77% pel PS; 72% pel PC.

Un 59% de les persones enquestades no està d'acord amb l'afirmació que és "un Papa autoritari que vol posar en guàrdia l'Església de França". Ans al contrari, un 55% dels francesos opina que "els catòlics de França ara estan

més a prop del Papa que no pas dels bisbes".

"És un Papa enèrgic, supleix el defalliment dels caps d'Estat occidentals". Un 51% està d'acord amb aquesta idea i un 33% no hi està d'acord. Encara que la majoria dels francesos creu en el paper polític del Papa, un 60% està segur que Joan Pau II no tracta d'"introduir-se en els afers interiors dels Estats", contra un 29% que opina el contrari (dels quals hi ha la meitat dels comunistes interrogats).

Resumint, els missatges de Joan Pau II han estat ben rebuts pels francesos. El seu viatge a França no ha deixat més que uns quants indiferents. El 9% de les persones interrogades romanen sense opinar.

Breus

Es crea la Unió Catòlica Africana de Premsa

KIGALI (Rwanda).— Amb motiu d'un seminari panafricà de periodistes, organitzat per la Unió Catòlica Internacional de Premsa (UCIP), en col·laboració amb la UNESCO i l'Oficina ruandesa d'Informació, la Unió Catòlica Africana de Premsa (UCAP) es reuní en assemblea constitutiva.

La Unió Africana neix com una branca africana de la UCIP, que en els darrers anys està evolucionant cap a una regionalització mundial: Amèrica Llatina, Àsia i ara Àfrica, compten amb llurs respectives Unions continentals.

Nou bisbe d'Amberes

BRUSSELLES.—El Papa ha nomenat bisbe d'Amberes al canonge de Gant, Mons. Van der Berghe, de 47 anys. D'aquesta manera resta coberta la seu que va deixar vacant Mons. Daneels, en ésser nomenat el proppassat desembre arquebisbe de Malines-Brussel·les.

Mons. Van der Berghe va fer els seus estudis eclesiàstics al Seminari de Gant i va rebre l'ordenació sacerdotal el 1957. Després obtingué el doctorat en teologia amb tema sobre "Els pobres de Jahveh".

La data del Llençol Sant impresa en una moneda

XICAGO.— La impressió d'una moneda de l'època de Ponç Pilat, ens pot donar la data del Llençol Sant, segons el jesuïta P.F. Filas, pro-

fessor de Teologia a la Universitat Loiola de Xicago, que ha estudiat unes marques detectades a les fotografies del Llençol, el qual les ha trobades molt semblants a les monedes que s'usaven durant el règim de Ponç Pilat, emeses entre els anys 29 i 32 abans de la nostra Era.

Assassinats 69 professors de la Universitat Catòlica

SAN SALVADOR.— La direcció de la Universitat Catòlica d'El Salvador comunica que la Universitat ha perdut seixanta-nou professors en menys de dotze mesos. Aquests professors han estat assassinats. La Universitat Catòlica d'El Salvador està dirigida pels jesuïtes. En un document lliurat a la premsa s'hi subratlla que més de sis mil persones han estat mortes del començament dels disturbis fins ara. Els jesuïtes acusen la junta militar de portar endavant la mateixa política de repressió que ja hi havia sota els governs precedents. Els jesuïtes condemnen també l'ocupació de la Universitat de l'Estat per l'exèrcit (27 juny) i la intervenció de l'exèrcit al col·legi dels jesuïtes el 5 de juliol.

Un sacerdot espanyol assassinat

GUATEMALA.— El sacerdot espanyol Fausto Villanueva, fou assassinat per homes armats a la província guatemalteca d'El Quiche, segons informà la Policia Nacional. Es va dir que el religiós es trobava a la rectoria de la població de Joyabac, on fou atacat a trets per uns desconeguts.

Protegiu la salut familiar bebent

AGUA VITAL DE FOURNIER

de La Garriga

No n'hi pot haver cap altra de millor

Avet para ellas,
Set para ellos
y confort para todos.

Interiores más Comfortables.

Clausura del Fòrum Europeu de Laics

“La injustícia, l'escàndol més gran del món”

Ha estat clausurat el Fòrum Europeu de Laics, que s'ha celebrat al Col·legi Major de Sant Pau, a Madrid, des del passat dia 6. Entre les conclusions a les quals han arribat els grups de treball figuren les següents: El primer i el més gran escàndol en el món actual és la injustícia, la falta d'igualtat social, la pobresa, l'opressió i l'explotació.

La injustícia al Tercer Món sembla tenir un espai limitat dins el pensament i l'acció catòlica. L'Església fa l'efecte que reacciona lentament i de manera poc coordinada sobre els assumptes del Tercer Món. Hauria de prendre decisions que donessin suport a la lluita dels cristians que sofreixen (per exemple, a El Salvador, o bé a la Unió Soviètica, o a Cuba). Aquests temes haurien d'integrar-se a la litúrgia de l'Església i ésser alhora una reflexió sobre la teoria de la injustícia. “La presa de consciència es fa en els mateixos cercles, és a dir, es predica massa entre els ja convertits.” També es fa menció, en les conclusions dels diferents grups, a la informació que es rep sobre els problemes del Tercer Món, que contribueix a tenir una visió incorrecta d'aquests, i per tant és necessari “d'obtenir una informació més objectiva”. El consum, les inversions, el sistema de vots, posicions polítiques i acollida als refugiats “haurien d'ésser utilitzats com a instruments per a esborrar la injustícia d'aquest món, molt especialment en la nostra pròpia comunitat. Hem d'ésser conscients que nosaltres mateixos vivim en una contra-

dicció: estem contra la injustícia, però en formem part a la vida diària. Els responsables haurien de tenir consciència de la política i d'altres institucions, com els sindicats o els partits polítics, en tot el que es refereix a la injustícia, amb el fi de no quedar-se enrera”. Els participants en el Fòrum de Laics, després d'exposar aquests problemes, arriben a la conclusió que “l'evangelització i el desenvolupament estan massa separats”.

A les conclusions finals sobre la problemàtica de la família, els grups assenyalen que “consideren el matrimoni i la família com una part del procés de redempció i que cal assegurar que Déu sigui present en les relacions personals dins de la família”. Sol·liciten que es modifiqui la redacció de la teologia del matrimoni i de la família i que es fomentin formes noves i imaginatives de pregar. Conscients de les expectatives en el matrimoni i en les relacions familiars, proposen una “formació adequada per a una vida familiar i per a saber comprometre's, i també la necessitat de llençar xarxes comunitàries d'ajuda i suport, ja que cap família és una illa i les comunitats no es componen solament de famílies”. Proclamen un sí a la vida i a la creativitat mitjançant “un testimoniatge de la riquesa de la vida familiar, la creació valenta i amorosa d'éssers humans que puguin estimar i servir Déu, amor i respecte per als que encara han de néixer i amor i comprensió en la comunitat cristiana vers la participació en la creació i la vida”.

Setmana d'estudis sobre: “Magisteri-Teologia”

MADRID.— Organitzada per la Comissió Episcopal per a la Doctrina de la Fe, se celebrarà a la “Real Colegiata de San Isidro de León”, del 26 al 30 d'agost, la XIII Setmana d'estudis i col·loquis sobre problemes teològics actuals, amb el tema general: Magisteri-Teologia.

El programa anuncia l'actuació dels professors: Mons. Palenzuela, bisbe de Segòvia, Mons. Capmany, Director de les

OO.MM.PP., i Mons. Antonio Vilaplana, bisbe de Plasència. Aniano Alvarez (Teresianum, Roma), Antonio Aranda (Universitat de Navarra), Battista Mondin (Universitat Ubaniana, Roma), Domingo Muñoz (CSIC, Madrid), Fernando Sánchez-Arjona (Seminari de Badajoz), José A. Sayés (Facultat de Teologia, Burgos), Ramón Trevijano (Universitat Pontifícia, Salamanca).

Jornades per a vicaris i delegats d'ensenyament

MADRID.— Acaben de cloure's les diades per a vicaris i delegats d'ensenyament de les diòcesis espanyoles. S'hi ha estudiat la preparació i l'actualització dels professors de religió, titulacions i idoneïtat per al professor de religió, estudi de les ordres ministerials sobre l'ensenyament de la religió i moral catòlica i aplicació de la llei de l'estatut de centres.

Les diades han estat presidides per monsenyor Yanes, arquebisbe de Saragossa i President de la Comissió Episcopal d'Ensenyança.

Mons. Cases, bisbe de Castelló

La família, una cèl·lula vital per al futur del cristianisme

CASTELLÓ.— “En aquest moment històric que ens ha tocat de viure, la família ocupa un lloc preferent. Uns l'ataquen rabiosament. Uns altres la defensem tal com es defensen els grans valors de la humanitat. Uns i altres sabem que ens juguem el futur del cristianisme amb l'atac o la defensa de la família”. Així s'expressa el bisbe de Sogorb-Castelló, monsenyor Cases, en la invitació als seus diocesans a la lectura del Directori de Pastoral Pre-matrimonial que la diòcesi acaba de publicar. El Directori de Pastoral Pre-matrimonial és una resposta de suport a la família en una hora important per a aquesta: “La família — diu el prelat — és la primera experiència d'Església que té l'home. En ella l'home adora o rebutja la cara de Déu, per primera vegada. Per això la família és una cèl·lula vital per al cristianisme.”

Aquesta Església domèstica, que és la família, està necessitada de suport davant les dificultats que troba en el nostre món d'avui. Necessita les respostes eclesials de la Parròquia i de la Diòcesi”.

Finalment, monsenyor Cases, subratlla que “un Directori, com sabeu, ni és un utòpic ni un Codi Penal. Conté, però, la intuïció i l'esperit del primer més la força moral del segon.”

Aquest Directori és la guia dels que desitgen realitzar un treball pre-matrimonial seriós, en comunió amb la nostra Església diocesana. Però seguir les seves directrius no comporta anul·lar la possibilitat de l'excepció. El pastor que cuida del seu ramat ha de saber superar, en cada cas, la casuística legalista i la vanalitat egocèntrica del qui és incapaç d'assumir responsabilitats col·lectives”.

Finances pretén protegir la família...

MADRID.— El ministre de Finances, Jaime García Añoveros, ha anunciat importants deduccions familiars i reducció de tarifes de l'impost sobre la renda.

Pel que fa referència a les deduccions ha manifestat que Finances pretén protegir la família, de manera que recaptarà 46.200 milions de pessetes menys per deduccions i 26.200 milions menys per tarifes.

Les mesures anunciades són:

— La de matrimoni (abans 8.500 pessetes) passa a 10.000 pessetes el 1980 i a 11.500 el 1981, amb augment anyal del 25%.

— La de fills (abans 6.000 per cada un) passa a 7.500 i 9.000, amb augment anyal del 25%.

— La de fills sub-normals (abans 14.000 pessetes) passa a 17.500 i 21.000, també amb augment del 25%.

— La d'ascendents a càrrec del contribuent (abans 5.000) passa a 7.500 i 10.000, amb augment del 50% anyal.

— La de familiars amb més de 70 anys (abans 3.000) passa a 4.500 el 1980 i a 6.000 el 1981.

V festivals de música del baix penedès

CONCERTS

20 DE JULIOL - 24 11 NIT
TURBA MUSIGI
"La Caixa"

25 DE JULIOL - 24 11 NIT
BALLET DE CORDERS DE BARCELONA

27 DE JULIOL - 24 11 NIT
QUINTA DE
Director: José M. Borjas

3 D'AGOST - 24 11 NIT
QUARTET CATALA DE JOVENTUTS MUSICALS
Director: Pere J. Puertolas

ENTRADA GRATUITA A TOTS ELS CONCERTS

Per a celebrar el 1er. aniversari de **CATALUNYA CRISTIANA**

Gran concurs i rifa entre tots els

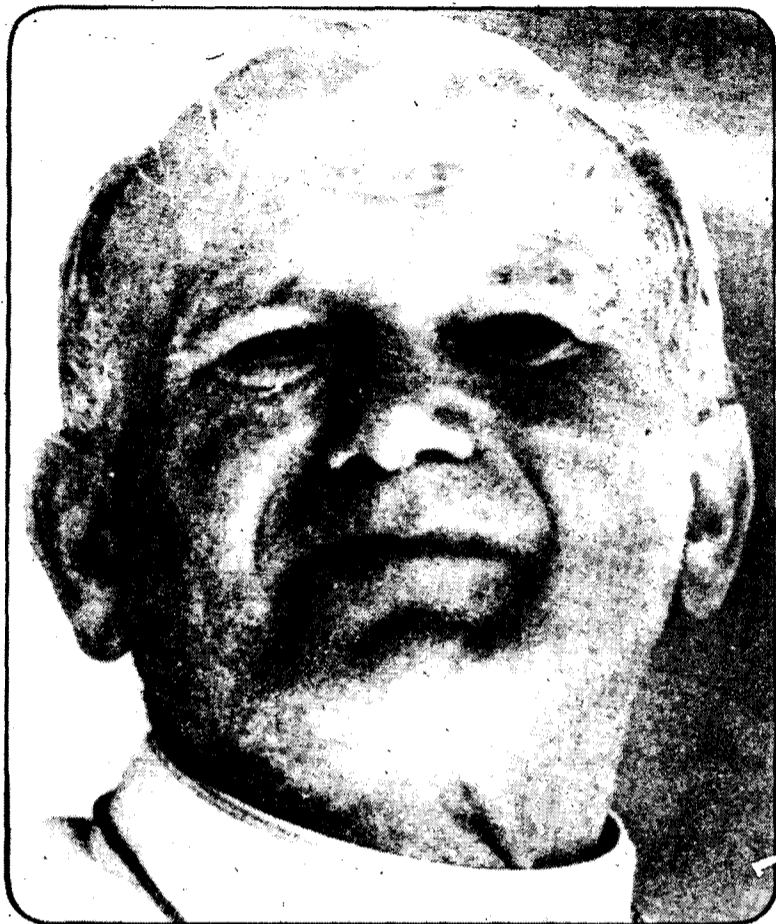
SUBSCRIPTORS I LECTORS

En el proper número donarem més indicacions

Joan Pau II als bisbes brasilers

“Sigueu promotors dels grans valors humans i de la veritable dignitat de l'home”

MANAOS.— Per la seva importància i a guisa de reflexió per als nostres lectors publiquem un ampli resum del discurs pronunciat, dijous dia 10, per Joan Pau II davant els bisbes brasilers reunits a Fortaleza, amb motiu de l'obertura del X congrés eucarístic nacional del Brasil.

Brasil, una Església jove i dinàmica

“Vosaltres formeu el cos episcopal més nombrós del món. Aquest nombre correspon a la intensa activitat que desplega una Església jove i dinàmica com ho és la vostra. Igual que per les promeses del vostre país, l'episcopat del qual formeu part assumeix un prestigi a la vegada que una responsabilitat que sobrepasa les fronteres de les vostres diòcesis i del vostre país: responsabilitat que compromet l'Església, de dalt a baix.”

“Si em permeteu d'inspirarme en la meua pròpia experiència de bisbe, jo no dubto gens de dir que una conferència episcopal produeix molt més impacte (jo entenc un impacte real, profund, durador sense ser necessàriament espectacular) quan és el reflex d'una unitat, com la col·legialitat episcopal, que concretament s'encarna en un grup de bisbes.”

“Particularment en el nostre món (...) la proclamació de l'absolut de Déu, del misteri de Jesucrist, de la transcendència de la salvació, de la fe i dels sacraments de fe, és un deure per a l'Església, un deure per als seus pastors.”

“Jo puc dir que molt m'abeilleix com una conferència episcopal inclou en el programa de les seves assemblees un tema lligat a les qüestions urgents d'ordre temporal que afecten la

sort dels homes dels temps d'ara. La mateixa naturalesa d'aquest organisme sempre exigeix que aquestes qüestions siguin incloses en l'evangelització i la recerca prioritària del reialme de Déu i de la seva justícia (...).”

“Vosaltres mateixos esmenteu, entre d'altres: la vulnerabilitat certa de doctrines aberrants, la tendència a una religiositat exterior feta de sentiments abans que de conviccions, el risc sempre imminent d'una fe privativa i deslligada de la vida. D'aquí la urgència de la catequesi (...) jo no puc pas deixar d'esmentar en el curs d'aquesta reunió un fet que per mi ha estat d'un gran goig: la imatge que vosaltres, bisbes brasilers, doneu a tota l'Església i al món sencer. Imatge de pobresa i de simplicitat, de plena abengació, d'intimitat amb els vostres problemes. Imatge de bisbes profundament evangèlics i pregona-ment d'acord amb el model proposat pel Vaticà II i els seus documents (...).”

“Sigueu mestres de la veritat”

“És important que, en comunió amb els vostres sacerdots, tots junts us esforceu en assegurar una sana renovació litúrgica en les vostres diòcesis, evitant per una banda una afeció

injustificada a les formes litúrgiques que van ser útils en el passat però que avui no tenen cap sentit, i per altra banda, els abusos litúrgics les experimentacions perllongades, l'empresa del subjectivisme, l'anarquia, coses que trenquen la veritable unitat, desorienten els fidels i representen un perjudici a la bellesa i al sentit profund de les cerimònies (...).”

“Sigueu mestres de la veritat... que els bisbes segueixin amb atenció el ministeri dels teòlegs fent-los que participin en el servei eclesial: res no és més fecund i enriquidor per l'Església. El vertader teòleg sap, fins i tot per intuïció sobrenatural, que el bisbe és encarregat de vetllar sobre la seva activitat teològica pel benestar del poble de Déu (...).”

“Sigueu, en nom de l'Evangeli, els promotors dels grans valors humans i, abans de res, de la veritable dignitat de l'home. La vostra vocació de bisbe us prohibeix, amb una claredat total i sense mitges tintes, tot el que s'assembla als compromisos polítics, la supeditació a tal o tal ideologia o sistema. Però per contra, no us prohibeix pas, sinó que més aviat us hi invita, que esteu prop i al servei de tots els homes, sobretot d'aquells més desheretats i més necessitats. Vosaltres sabeu que l'opció preferencial pels pobres, proclamada amb vivor a Puebla, no és pas una invitació a una exclusiva ni una justificació per tal que un bisbe pugui deixar d'anunciar la paraula de conversió i de salvació a un grup determinat de persones amb el pretext que no pateixen pobresa.”

“L'Església no pretén d'assumir les activitats polítiques”

“L'Església del Brasil (...) es manifesta com l'Església dels pobres, l'Església de la primera benaurança (...); fent-ho així, en l'exercici de la seva missió, l'Església serveix també al bé de la societat. En cap moment no té la pretensió d'assumir, com una funció pròpia, les activitats polítiques. L'Església respecta l'autoritat constituïda (...), però reivindica com un dret que li pertoca i també el seu deure la pràctica d'una pastoral social, no considerat en la línia d'un projecte merament temporal, més conformació i orientació de les consciències pels mitjans que li són propis, per tal que la societat esdevingui més justa.”

“L'episcopat té com a funció preparar i proposar el programa d'una tal pastoral social i de dur-la endavant en la unitat col·legial. Al Brasil existeix la possibilitat d'una tal acció, amb unes perspectives molt fructíferes, ja que en aquest país l'Església i l'episcopat constitueixen conjuntament una veritable força

social. Però per això, cal que es compleixin unes certes condicions.”

“Primer que tot, cal que aquest programa social tendeixi a l'autenticitat, cosa que vol dir que sigui adient amb la naturalesa i la identitat de l'Església, que correspongui als seus principis (que són els de l'Evangeli) (...) i dit en altres termes, aquesta pastoral social no pot fonamentar-se sobre les teories prèvies que, amb tots els mereixements i qualitats que hom els vol reconèixer, són contràries a la veritat catòlica en els seus mateixos fonaments.”

“En segon lloc, la pastoral social haurà de ser autènticament brasilera sense que per això no pugui considerar-se universal. Cal que respongui a la veritat integral a propòsit del món contemporani. Cal que mantingui els ulls oberts sobre totes les injustícies i totes les violacions dels drets humans, ja sigui en el domini dels béns materials com en els béns espirituals. Si comet mancament a aquesta òptica fonamental, corre fàcilment el risc d'esdevenir l'objecte de manipulacions unilaterals.”

“La institució i l'educació, premisses indispensables per a la promoció social”

“Seguidament, el programa d'acció social de l'Església també ha de ser orgànic. Caldrà que tingui en consideració el llaç que existeix entre els diferents fac-

tors econòmics i tècnics d'una banda i, de l'altra, les exigències culturals. En aquest context, cal dedicar una atenció especial a la instrucció i a l'educació, premisses indispensables per accedir a una promoció social igual per a tothom. Les reformes atrevides que són necessàries no tenen pas com a objectiu únic la col·lectivització dels mitjans de producció, sobretot si per això s'entén la concentració de tot a les mans de l'Estat, transformat en l'única veritable força capitalista.”

“Aquestes reformes han de tenir com objectiu permetre l'accés de tots a la propietat, ja que aquesta constitueix, en certa manera, la condició indispensable d'una llibertat i de la creativitat de l'home.” (...)

“Finalment, l'acció social de l'Església ha de ser un compromís de tots aquells que porten damunt les seves espatlles les càrregues significatives de la missió de l'Església, cadascú d'acord amb la seva funció i la seva responsabilitat particular.”

“Els teòlegs no estaran exposats a tota mena d'objeccions, si donen una orientació plenament evangèlica i cristiana, fidel als ensenyaments de l'Església, a les coses que ensenyen. Els ministres de l'Església, bisbes i sacerdots, adquiriran consciència que la seva participació — millor i de major eficàcia — en aquesta pastoral social, no és pas la que consisteix a comprometre's en les lluites partidistes o en les opcions de grup i de sistema, sinó la que fa d'ells uns veritables educadors en la fe, uns guies segurs, uns animadors espirituals.”

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació · rellançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom i Cognoms.....
Carrer..... N.º..... Pis.....
Telf..... Població.....

Els prego que em subscriguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona

Trimestral 2.229 ptes.	Trimestral 2.074 ptes.
Semestral 4.458 ptes.	Semestral 4.148 ptes.
Anual 8.916 ptes.	Anual 8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
Barcelona-7

Punt de vista

L'Estat de les Autonomies

Segons se'ns repeteix amb una gran insistència des de totes les bandes, estem construint l'Estat de les autonomies. Cal reconèixer que aquesta no és una tasca fàcil perquè, tot i que la Constitució n'obre la via, els materials emprats continuen essent refractaris a aquesta mena de construcció. Si mes no, així ho sembla.

Un Estat no es pot construir només amb etiquetes. Una societat no queda predeterminada només perquè els seus dirigents assenyalin una fita i diguin que hem començat a caminar en aquesta direcció. La construcció d'una societat és una tasca col·lectiva que, sense la participació de tots els seus membres o d'una part molt important d'aquests, és impossible de bastir. Les dificultats que troba l'actual construcció de l'anomenat Estat de les autonomies fa pensar, una i una altra vegada, que hi ha unes deficiències de base que la simple existència d'uns textos legals no pot vèncer.

El problema, però, a l'Espanya actual és més greu perquè, tot i admetent que una llarga història fa difícil la visió autonòmica, els frens a aquesta possible construcció es troben, també, a les mateixes esferes del poder, que són les que, teòricament, han de posar en marxa el nou Estat. I ningú no pot afirmar que no l'hagin posat en marxa, perquè això fóra mentir, però és veritat que, en el decurs d'aquesta construcció, sorgeixen inconvenients de tota mena que fan pensar, amb prou fonament, que els mateixos que dirigeixen l'operació autonòmica no n'estan prou convençuts; o que, si n'estan prou convençuts, topen amb dificultats constitutives internes, a conseqüència de les quals l'operació no acaba de reeixir.

Es obvi que construir un Estat de les Autonomies sense autonomistes no és una empresa fàcil. També és evident que els fervors autonomistes existeixen a molts llocs de l'Estat. El problema, però, és que aquells que, per tenir el poder a les mans, han d'administrar una bona part de l'operació autonòmica es troben lluny d'aquests fervors, no els comprenen i han viscut una bona part de la seva vida en la militància completament oposada.

Entre molts d'altres, aquest és un drama de l'Espanya d'avui.

Josep Faulí

La Bíblia a l'abast

La força de la pregària

(Gn. 18, 20-32)

Entrem al text d'avui llegint abans els versets 17-19 del capítol 18 del Gènesi. Aquells homes (que visitaren Abraham i havien estat acollits per ell) s'aixecaren i tiraren cap a Sodoma. Abraham caminava amb ells per acomiadar-los. Jahveh es deia: ¿Ocultaré jo a Abraham el que vaig a fer, essent així que Abraham ha d'esdevenir cap d'una nació gran i forta i que per ell seran beneïdes totes les nacions de la terra? De fet, jo l'he escollit perquè ordeni als seus fills i a la seva casa després d'ell, que guardin el camí de Jahveh, practicant la justícia i el dret, per tal que Jahveh faci venir sobre Abraham allò que ha parlat amb ell.

El recopilador ens farà passar ara d'una tradició a una altra. La visita de Jahveh a Abraham que, en la primera part del capítol 18 ens havia presentat com a motivada per la promesa de la imminència del fill desitjat, pren ara un altre caire. El Déu idíl·lic que visita i comparteix la minestra amb el seu amic Abraham, es convertirà en el Déu justicier. Aparentment semblen dos temes sense relació mútua. I possiblement en la seva existència primitiva devien ser dues narracions independents. El recopilador jahvista les ha unides. I no sols n'ha fet una peça literària de gran bellesa, sinó que hi ha llegit una lliçió teològica que vol donar-nos. La promesa de Jahveh a Abraham no és únicament la del naixement d'un fill del patriarca. A més del fill hi ha la promesa de posseir un territori —el país de Canaan, precisament— i la de convertir Abraham en motiu de benedicció universal. L'elecció que Déu fa d'Abraham abraça el futur immediat del patriarca —el naixement del fill com a fermaça del poble que ha de sorgir—, l'entrada a la possessió de la terra promesa —que s'acomplirà amb l'Exode i la implantació d'Israel al país de Canaan—, i la salvació de tot el món —Jesús, el jueu, descendent d'Abraham, reconcilia tots els homes amb Déu—. Hi ha, doncs, en aquest text una dimensió d'història de la salvació. Abraham hi ha entrat per la porta gran. L'autor ens hi introdueix amb el soliloqui de Déu, que ens posa als versets 17-21, i ens diu la importància del patriarca en el 22: Abraham es quedà encara davant el Senyor.

Ara començarà l'escena bellíssima de la pregària d'Abraham. L'autor es mostra un excel·lent coneixedor de la psicologia dels homes del desert. Plens de reverència, van obrint-se camí amb audàcia a través de la voluntat de l'interlocutor poderós. Per un costat, l'elogi —Vós que judiqueu tot el món— al costat del recordatori d'allò que cal fer —¿us podrieu desentendre de fer justícia? (v 25)—, per un altre costat el posat humil i temorós —encara goso parlar al Senyor, jo que sóc pols i cendra (v 27; vegeu també v 30-32)— però sempre hi ha l'esforç confiat d'arribar a sortir-se amb la seva.

El vertader problema de fons d'aquest diàleg rau precisament en el tema de la justícia de Déu i de la retribució dels justos. Si Déu es just, ha de fer justícia. Això suposa sobretot el càstig dels malvats i, evidentment, el premi dels justos. ¿Com s'explica, doncs, el desastre col·lectiu, en el qual justos i injustos corren la mateixa sort? El gran nombre dels malvats ¿pot arribar a ofuscar la visió de la petita resta dels justos? ¿De què ha servit a aquests la seva conducta fidel, tota vegada que es creu que càstig i retribució es donen en aquesta vida? Vet aquí el problema. L'autor sembla que cerqui justificar Déu, que es veu obligat a castigar la ciutat dels pecadors, perquè sobretot és això: un lloc de pecat. Allí, els justos no hi tenen vida. Per això, davant la justícia de Déu que anihila la ciutat, no se li acut cap altra solució que fer marxar Lot i els seus del lloc de la corrupció. Som encara molt lluny dels temps del Nou Testament. Llavors Jesús ens revelarà la veritable missió del just: ser ferment per a la salvació dels pecadors. I anant fins a l'extrem ens dirà que la justícia de Déu accepta el sacrifici d'un sol just com a rescat definitiu no d'una ciutat, sinó de tot un món de pecadors. Déu no és el qui castiga, sinó essencialment el qui salva. I salva convertint el pecador i no simplement fent els ulls grossos, com si no volgués veure el mal.

El nostre text resta com un model de pregària plena de confiança, d'humanitat, amarada d'amor a tothom. Abraham compleix amb la missió que la vocació de Déu li havia encomanada: és benedicció per a tothom.

Josep M. Aragonès

Calendari

Diumenge, 27 de juliol. XVII del temps ordinari. Sts. Cugat i Pantaleó, mrs. Bertold, ab. Stes. Juliana i Semproniana, mrs.

El sol surt a les 4.40 i es pon a les 7.14 (hora solar).

Festa major a Mataró.

Dilluns, 28 de juliol. Sta. Catarina Tomàs, vg. Sts. Nazari i Cels, mrs.

Dimarts, 29 de juliol. Sta. Marta, vg. Sts. Olaf, rei, mr. i Adam.

Dimecres, 30 de juliol. Sts. Pere Crisòleg b. i dr.; Abdó i Senèn, mr.

Dijous, 31 de juliol. St. Ignasi de Loyola, fundador de la Companyia de Jesús. Sant Fabi, mr. i Germà, b.

Divendres, 1 d'agost. St. Alfons M. de Ligouri, b. dr.; Felix, mr.; Stes. Fe, Esperança i Caritat, vgs. mrs.

Dissabte, 2 d'agost. Mare de Déu dels Angels, Sts. Eusebi de Vercelli, b. i Esteve I, p. mr.

27 de juliol. Diumenge XVII de durant l'any. Lectures: primera Gn 18, 20-32; Salm 137; segona Col 2, 12-14; tercera Lc 11, 1-13.

28 de juliol. Dilluns de la XVII setmana de durant l'any. Lectures: primera Jr 13, 1-11; segona Mt 13, 31-35.

29 de juliol. Dimarts. Santa Marta. Lectures: primera 1 Jo 3, 14-18; Salm 33; segona 11, 19-27.

30 de juliol. Dimecres de la XVII setmana de durant l'any. Lectures: primera Jr 15, 10-16-21; Salm 58; segona Mt 13, 44-46.

31 de juliol. Dijous de la XVII setmana de durant l'any. Lectures: primera Jr 18, 1-6; Salm 145; segona Mt 13, 47-53.

1 d'agost. Divendres de la XVII setmana de durant l'any. Lectures: primera Jr 26, 1-9; Salm 68; segona Mt 13, 54-58.

2 d'agost. Dissabte de la XVII setmana de durant l'any. Lectures: primera Jr 26, 11-16-24; Salm 68; segona Mt 14, 1-12.

Educació i família

Diguem "sí"

¿Qui no recorda aquella cèlebre cançó d'en Raimon "No. Diguem no"? És cert que l'home ha de dir "no" a algunes —a moltes— coses. Però l'home, el sentit de la seva vida, no pot quedar expressat en tota la seva plenitud en un "no" per noble i digne que sigui.

Perquè l'home és imatge del Déu trinitari que en el "SI" infi-

nit del Verb s'expressa com a donació —el Pare— i com a do amorós i etern —l'Esperit Sant—.

L'home, doncs, ha de ser un "SI", imatge del "SI" etern i infinit de Déu. I de fet l'home ho és. Fixin-s'hi.

Només l'home és capaç de dir "sí". Cada persona té una forma pròpia de dir "sí". Cada moment de cada persona té la concreció adequada al "sí" personal. No és igual el "sí" d'un nen, que el d'un jove, que el d'un vell. No és igual el "sí" d'un malalt que el d'una persona sana. No és igual el "sí" d'una persona anguixada que el d'una tranquil·la. Podríem dir que pronunciar "sí" és la manifestació més pregonada que un hom viu.

Quan a un alumne li ha costat d'entendre una cosa i finalment li queda clara, iquin "sí" respon a la pregunta: ho entens?!

Quan els promesos es diuen "sí" davant de l'altar s'entre-

guen mutuament i per sempre les vides!

Quan un jove segueix la vida religiosa o el sacerdoti diu "sí" a la invitació del SI infinit, fet vocació de tots els homes en l'home-Déu Jesucrist.

L'home està fet per a dir "sí". Sí a tot el que és noble, hermós, digne, generós, just. L'home està fet per a dir "sí" als altres "sí" dels germans.

En l'home tota la creació pot

esdevenir un "sí" conscient i responsable al creador.

Ajudem els nostres joves a descobrir que la vocació cristiana és tan simple i tan plena com això: dir "sí" amb totes les forces a Déu, a la creació i als homes. És la santedat. En tenim un bon exemple en Maria que, amb el seu "sí" va quedar transformada en filla del Pare, mare del Fill i esposa de l'Esperit Sant.

Pau López Castellote

INSTITUTO CULTURAL FEMENINO

Centro Reconocido por el Ministerio de Educación y Ciencia Clases diurnas y nocturnas

Formación Profesional Sanitaria y Jardinera de Infancia. Entrada Universidad mayores 25 años. Cursos Peuricultura y Auxiliar Clínica. Infomes matrícula:

Muntaner, 31 pral. Gran Vía, 602 - 2º T. 254 74 71

Costums i tradicions

Valga'ns sant Nin i sant Non!

Aquesta invocació és molt freqüent sentir-la arreu de la nostra terra. I és que sant Abdó i sant Senèn —que així es deien els dos germans perses— per un excés de franquesa i de confiança els rebategem Nin i Non. Eren patrons dels nostres pagesos ensem que sant Galderic —del qual parlarem, ajudant Déu, quan arribi la seva festa— i sant Medir, abans que els desbanqués sant Isidre.

Las advocacions dels sants Galderic, Abdó i Senèn, són encara ben conegudes a la Catalunya Nord i llurs devocions ben vives. Per cert —diguem-ho de pas— que en un antic gravat, a sant Galderic se'l presenta al costat de dos sants de devoció espanyola: Jaume el major i Vicenç Ferrer. Sense entrar a apregonar en l'origen d'aquest companyonatge, que sembla derivar-se d'algun fet legendari, avui ens ocuparem especialment de sant Nin i sant Non, perquè justament el vinent dia 30 és la seva festa.

Prínceps perses, de quinze i setze anys respectivament, encara que en la variada iconografia gòtica se'ls presenti a vegades amb barba; o vestits de guerrers medievals molt ferrenys i hirsuts; o amb corones i bigotis, etc, foren martiritzats l'any 254: Llençats als lleons, aquests els van respectar i Valerià ordenà degollar-los.

Segons una llegenda, un sacerdot d'Arles de Tec —algú diu si fou un abat, possiblement per allò de "l'abbé" francès aplicat també a tots els capellans—, cansat que els simis fessin destrosses en aquell lloc, on n'hi havia en abundor, se n'anà a Roma a demanar les relíquies d'algun sant perquè els protegís. I li donaren les de sant Abdó i sant Senèn. És a dir, més que relíquies, els seus cossos.

Els goigs que els hi canten a Arles, on encara els tenen per patrons, parlen també d'un abat. El "Diccionari dels Sants" diu que les relíquies o cossos no els hi donaren, sinó que foren robats per monjos. Sigui com sigui, varen fer efecte: "Alcançades del Pontífex / vostres relíquies sagrades / dintre de dos grans barrils / foren a Arles portades / on restaren venerades / i els si-

miots desterrats...

Perquè aquesta és una altra cara de la història. Efectivament, foren traslladats dintre d'unes bótes de vi. Com que pel camí algú va intentar de robar-les, el bon abat va omplir-les d'aigua. Arribats a Arles de Tec, els cossos sants foren posats en una sepultura i tiraren l'aigua a un abeurador.

Més tard pogueren comprovar que l'aigua tenia virtuts miraculoses i no s'esgotava mai. Després, com sol succeir en aquest món de mones, uns comerciants veieren la manera de treure'n profit i venien l'aigua en xicres. Això sí, tots aquells que la compressin havien de parlar la llengua del país, o sigui el català.

El que no sé, és si les oracions que els dirigeixen i els goigs que encara els canten a Arles —o els nostres, car n'hi ha diferents edicions ací—, sant Nin i sant Non els entenen, car com queda dit eren perses; és a dir, devien parlar una llengua que als seus compatriotes els hauria privat de comprar l'aigua.

L'aigua també és alludida en uns altres goigs. Encara que, segons aquests, sortia de la tomba. "D'una tomba aigua excel·lent / doneu als assedegats". El que no diuen és de la seva relació amb els pagesos. Potser per què portaren els seus cossos dintre de bótes? Aneu-ho a saber. Almenys, per elles, són patrons dels boters. Ho són, també, dels hortolans; i d'això deu venir una dita antiga: "Sant Nin i sant Non, pebrots i tomàquets".

Tampoc no és clara la raó per la qual diem: "Sant Nin i sant Non carregats de son". Perquè de son no en tingueren pas gens quan defensaren, fins a morir martiritzats, la seva fe; la fe cristiana.

Esteve Busquets i Molas

Fent pinya

Intensa temporada

La temporada d'enguany continua amb actuacions de la majoria de les colles, sense solució de continuïtat. La majoria d'elles tenen la mirada posada en el concurs de colles del dia 28 de setembre a Tarragona; però les grans, sobretot, volen complir amb escriure els seus tradicionals compromisos a les distintes places del país. Com és tradicional, el dia de santa Anna, al Vendrell, la colla local comença la temporada de grans actuacions; la qual actuació, a la plaça Vella, ha estat peregrinació obligada per a tot bon aficionat; enguany, malgrat no estar en un bon moment la colla, creiem que val la pena anar-hi i donar-li suport, a part que sempre hi pot haver una agradable sorpresa.

Pròximes actuacions:

26 de juliol.— Al Vendrell. Els Nens del Vendrell (festa major).

27 de juliol.— Actua la colla Joves de Valls en lloc a determinar.

Actuacions:

Minyons de l'Arboç.— El dia 6 anaren a la festa major de la Gornal on descarregaren castells de sis, cas-

tells nets i pilars de quatre i provaren el dos de sis i dos pilars de cinc.

Castellers de Barcelona.— Anaren a l'Hiper de Terrassa el dia 5, on descarregaren una bona actuació de castells de set amb el quatre de set amb l'agulla al mig, el tres de set, la torre de sis i el pilar de cinc.

Castellers de Montmeló.— La seva darrera actuació fou a Monistrol de Montserrat el dia 6, descarregant el tres de sis, castells nets i pilars de quatre, intentant el pilar de cinc.

Xiquets de Tarragona.— Actuaren el dia 21 de juny al col·legi local de Saavedra, descarregant castells de sis i pilars de quatre. El dia de Sant Pere, al Raurell, descarregaren castells de sis i pilars de quatre. El dia de Sant Pere, al Raurell, descarregaren el dos de sis, dos pilars de cinc, el tres de sis aixecat per sota, castells de sis i pilars de quatre. A la tarda, al barri mariner del Serrallo, a Tarragona, com és tradició descarregaren dos pilars de cinc, el dos de sis, el tres de sis aixecat per sota i molts pilars de quatre.

Castellers de Terrassa.— També anaren a l'Hiper terrascenc el dia 5, on descarregaren castells nets i pilars de quatre; i en cercavila descarregaren molts pilars de quatre. El dia 6, a la festa major de la ciutat, descarregaren el dos de sis (al segon intent, ja

que desmuntaren el primer), el pilar de cinc al balcó, castells de sis i pilars de quatre. L'endemà, a l'Hospital de Sant Llätzer —i seguint una vella tradició— descarregaren castells nets i pilars de quatre. És de destacar que, per la festa major, actuaren davant d'una Casa del Poble que serà la seva seu social i que portaven un grup de grallers que formen part del Grup-Escola de Grallers dels Castellers de Terrassa, creat per tal de fomentar les tradicions populars.

Minyons de Terrassa.— A l'Hiper local, el dia 5, descarregaren el pilar de cinc, castells de sis (normals i nets) i pilars de quatre. L'endemà, per la festa major ciutadana, descarregaren el tres de set (per primer cop al seu historial), la torre de sis, el tres de sis aixecat per sota i el pilar de cinc al balcó. El dia 7, a casa seva, descarregaren castells nets i pilars de quatre.

Vella dels Xiquets de Valls.— La seva darrera actuació també fou a l'Hiper de Terrassa el dia 5, descarregant el dos de set, el cinc de set, el tres de set i el pilar de cinc. El mateix dia, al migdia, al Bosc d'En Farrés (prop de Valls), descarregaren el tres i el quatre de set, el dos de sis, el tres de sis aixecat per sota net, el cinc de sis net i el pilar de cinc.

Jaume Casanova
"Crossa"

La sardana i la dansa

Aplecs de Sardanes

Diumenge, dia 27, se celebra l'aplec de L'Hospitalet de Llobregat, al magnífic i tranquil parc de Can Buixeres, on s'hi faran les audicions de matí i tarda, i a la plaça de l'Ajuntament, punt de l'audició nocturna. Actuaran les cobles Costa Brava, Els Montgrins i La Principal del Llobregat.

A Llançà, s'escau aquest diumenge el torn dels aplecs de les comarques gironines, amb ballades matí i tarda al camp d'esports La Creu, i intervenció de les cobles La Selvatana, Baix Empordà i Ciutat de Girona.

També tenim notícia d'un aplec a la comarca del Priorat, a Cabassers, matí i tarda, però ignorem el nom de la cobla o cobles que hi intervindran.

Esbarts

L'Esbart Dansaire de Vilabella ens comunica que ha iniciat els Festivals de Folklore Català, que

presenta tots els dissabtes dels mesos de juliol i agost.

L'Esbart Dansaire de Rubí, dels dies 30 de juliol al 17 d'agost realitza una excursió artística per varies poblacions d'Itàlia, on hi presentarà el seu espectacle.

Josep Ventura

EXERCICIS ESPIRITUALS PER A RELIGIOSES

En el Seminari de Solsona, el vinent mes d'agost. Començaran el diumenge dia 24 i acabaran el dissabte dia 20. Els dirigirà el bisbe de la diòcesi, mons. Miquel Moncadas.

Per a inscripcions: Seminari Diocesà de Solsona (Lleida). Telf. (93) 811 01 00.

EDITORIAL REGINA

Edicions
Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

CASA TORRES

Teixits novetats senyora

REBAIXES

fi de temporada

RETALLS

Passeig de Gràcia, 118

LIBRETA DE AHORROS AL 12'5 %
A UN AÑO Y PAGOS TRIMESTRALES

Si REALMENTE quiere obtener este alto interés desde 100.000,— ptas. en un Banco nacional muy sólido y conocido, puede informarse en la Corporación F. de la PYME, Balmes (junto Gral. Mitre), Barcelona-6. Tel. 211 39 04 y 247 27 49, donde será asesorado gratuita y cordialmente.

Para Sres. ahorradores que residan fuera de Barcelona podran ser contactados por nuestros delegados comarcals.

Música

Ha mort Iturbi

Un dels músics més coneguts de casa nostra ha mort. Es tracta del valencià Josep Iturbi i Bàguena.

Havia nascut a Alboraya (Horta de València) el 1895 en una família d'ambient musical; a tall d'anècdota cal dir que els seus pares havien assistit a una representació de l'òpera Carmen el dia que va néixer, el 28 de novembre. El seu pare li començà a donar lliçons de solfeig i piano als cinc anys. Encara infant, tocava el piano pels cafès de València. Als dotze anys interpretà diferents

peces al piano davant Granados i Albéniz. Posteriorment passà a Barcelona a estudiar amb Malats. La diputació de València el subvencionà el 1911 perquè estudiés a París. Simultàniament dirigí una orquestra a Castelló de la Plana. Nomenat professor del Conservatori de Ginebra l'any 1919, quan tenia tan sols vint-i-tres anys, dirigí l'orquestra de La Chaux-de-Fonds. Plegà, però, per a dedicar-se a la seva carrera de concertista com a solista o col·laborant amb grans orquestres: es calcula que ha donat deu mil

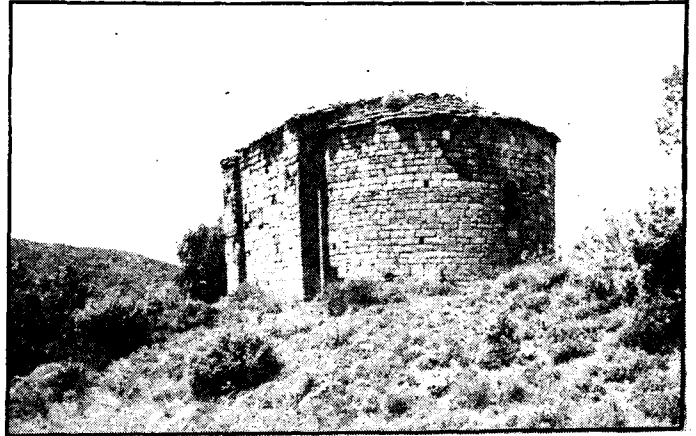
recitals. L'any 1929 s'instal·là als Estats Units i residí a Hollywood. Precisament aquest veïnatge amb el món cinematogràfic el conduí a escriure música per a pel·lícules: "Canción inolvidable", "Levando anclas", "Vacaciones en México", "Al compás del corazón", etc...

El 1956 fou nomenat director de l'Orquestra Municipal de València. Tenia una fica a Borriana i mai no oblidà els seus orígens, fins als vuitanta-quatre anys que ha mort.

F.C.V.

Excursionisme i cultura - 43

Sant Marc de la Ternuda

La comarca de la Baixa Ribagorça té un eixam d'ermites i capelles veritablement dignes d'ésser esmentades en aquesta secció setmanal. Malgrat que no totes, cosa difícil, espero que amb el temps podré donar a conèixer una bona quantitat de les més representatives.

Com diu el títol, avui visitarem la capella de Sant Marc de la Ternuda, que he triat a posta perquè el camí que hi porta resulta encantador; i cal fer-lo primerament en cotxe, si voleu, i després forçosament a peu, durant uns tres quarts d'hora.

El recorregut en cotxe és d'una llargada aproximada d'uns set quilòmetres i caldrà que pregunteu a Benavarri quina pista heu de prendre per arribar-hi i on cal deixar el cotxe. Passareu per davant l'ermita de Sant Medard, d'una originalitat remarcable —dins l'edifici hi ha un pou—, i també podreu visitar, durant el trajecte, les ruïnes de l'antic convent de la Mare de Déu de Llinars, tot anant seguint el camí més fressat fins a un revolt força pronunciat on ja caldrà deixar el cotxe i seguir per un camí poc trepitjat en direcció a la capella, que sempre veureu davant vostre, a l'altre costat d'un barranc. Així, doncs, crec que l'itinerari és de fàcil orientació, sempre que sapiguen trobar el lloc exacte on deixareu el vehicle.

Com podeu deduir de la meua explicació, ens trobem al municipi de Benavarri, on us vull recomanar la visita del castell i la seva església dedicada a Santa Maria, que havia estat la parroquial de la població. Actualment es troba sense culte; més ben dit, l'any 1976 era desafectada.

I ja que us trobeu en aquests indrets, també us vull recomanar que allargueu la vostra excursió fins al poblet d'Aler, agregat de Benavarri; hi gaudireu de la vista d'aquell petit conjunt de cases, on sembla que el temps no passa, amb una església monumental —sobretot el campanar— i una ermita —una mica més amunt del llogarret, dedicada a Sant Martí i d'inspiració romànica—, que la gent del país anomena de Sant Gregori.

Afegiré, per a les persones que algunes vegades m'han telefonat preguntant-m'ho, que tant abans d'arribar a Benavarri com a la població mateixa, podreu disposar de diferents establiments hotelers o restaurants, cosa que crec que fa de bon conèixer.

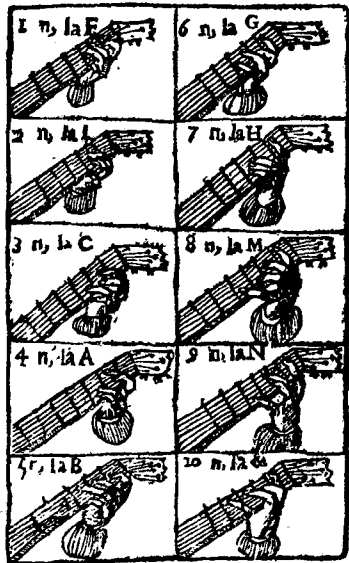
Municipi: Benavarri.

Comarca: Baixa Ribagorça.

Situació geogràfica als plans del cadastre (pla 289): 4° 11' 00" i 42° 09' 51".

Curs de guitarra

Cervera (Segarra).— Per tercera vegada se celebrarà el curs de música de cambra amb guitarra, i el d'iniciació a la guitarra a l'edifici de l'antiga Universitat de Cervera del 19 al 29 d'agost que ve. La direcció dels cursos anirà a càrrec del catedràtic del Conservatori Superior de Música de Barcelona, José Luis Lopategui. Està prevista la preparació d'obres del renaixement anglès i espanyol, barroques, romàntiques i contemporànies. Per tant, una visió molt àmplia de la literatura guitarrística i que farà que, com altres anys, hi hagi una abundosa concurrència.

Esports

A l'Alt Urgell: Festa de l'esport i la germanor

A les comarques catalanes de muntanya, la fe, l'art i el paisatge formen una unitat. Des dels primers temps del cristianisme la fe ha inspirat una art que s'ha identificat amb el paisatge pirinenc. La primera setmana de juliol hem viscut unes jornades que expliquen aquesta configuració pirinenca.

Primerament, a les comarques del Pallars i de l'Alt Urgell ha tingut lloc la final de la copa d'Europa de canoè-kaiak en aigües braves. Un esport net en les aigües incontaminades del Valira i de la Noguera. Esportistes francesos, anglesos, alemanys i iugoslaus s'han emportat els primers premis entre la vintena de països participants. Sort i la Seu d'Urgell han estat dues capitals de l'esport europeu.

L'altre esdeveniment, fins ara inèdit, és qualificat com un camí cap a la unitat i el progrés. La conselleria de Cultura de l'ajuntament de la Seu d'Urgell el dia 6 de juliol organitzà una "Jornada de l'amistat alpino-pirinenc". La vigília, la Coral Rosalpina del Club Alpino Italiano, de Bolzano (Itàlia), oferí un concert de cant folkòric de muntanya. El matí del diumenge, en el marc d'un acte acadèmic, el Sr. Remo Ferretti, conseller de Cultura de la província autònoma de Bolzano, donà una conferència sobre "El fet diferencial de la muntanya". A la tarda, en el bell contorn de la catedral, tingué lloc un festival de música i dansa amb l'actuació dels següents grups artístics: Corbillués, de la Vall d'Aran; esbart Clavellina, de Lleida; esbart Piteus, de Sant Llorenç de Morunys; esbart Santa Anna, d'Andorra; i Foment de la Sardana, de Perpinyà. Dos actes amb una nota comuna: l'amistat entre els països i les comarques de muntanya. Hom podria qualificar aquestes jornades com la festa de l'aigua, de l'esport, de la música i del color. Tot un festival de muntanya.

Antoni Mirabet

Cuina

per Ma. Glòria Muntañola

Amanida oriental

Dos pits de pollastre
llard
un api

un enciam
una taronja
50 grams d'ametlles torrades

Rostiú el pollastre amb llard, després d'adobar-lo amb sal i pebre. Deixeu-lo refredar. Prepareu l'enciam, renteu-lo i talleu-lo molt petit, netegeu i talleu l'api, també molt petit.

Treieu la pell i els ossos del pollastre, talleu-lo a trossets petits. En una plata, poseu-hi l'enciam tallat, l'api, el pollastre, ametlles tallades al llarg, sal i pebre. Afegiu-hi la maionesa —a la qual haureu posat suc de taronja, en comptes de llimona—, barrejeu-ho tot i serviu-ho molt fred. Orneu-ho amb mitges rodanxes de taronja.

Pastís de tonyina

2 ous durs
150 grams d'olives sevillanes
3 cogombres petits
julivert, 1 ceba

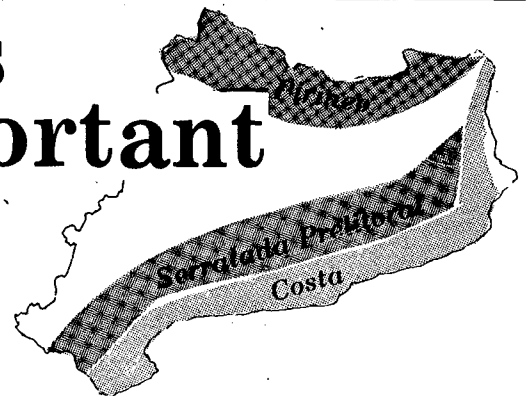
1 pa gros de motlle
salsa maionesa espessa
1 pebrot vermell de llauna
1 llauna de tonyina amb oli

Feu una salsa maionesa espessa. Guardeu un tros de pebrot per a l'ornament, unes rodanxes d'ou dur i de cogombre petit; la resta, piqueu-ho molt petit junt amb la ceba, les olives i la tonyina. Barrejeu-ho amb unes cullerades de maionesa i, si us agrada, hi podeu afegir una mica de salsa "cat-chup"; adobeu-ho amb una mica de sal.

Treieu les crostes del pa i poseu tres llesques, l'una al costat de l'altra, a la plata de servir; cobriu-les amb una capa de la barreja preparada, després una altra capa de pa; i així successivament, fins que acabeu amb pa.

Cobriu tot el pastís amb maionesa; podeu fer servir un ganivet inoxidable per a allisar-la bé; orneu-ho amb rodanxes d'ou dur, cogombre, algun trosset de pebrot i fulletes de julivert.

Avís important

Hi ha moltes zones de muntanya o platja que durant l'estiu dupliquen o tripliquen el nombre dels seus habitants. Lògicament creix també l'assistència a les celebracions litúrgiques; per aquest motiu recordem als rectors de parròquies i llocs de culte que, simplement per telèfon, poden sol·licitar la quantitat d'exemplars que estimin convenient per atendre la demanda durant els mesos d'estiu.

benestar des del començament...

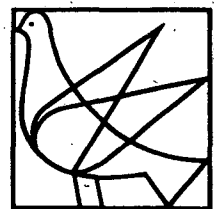

mulletton

per a la higiene del cos i de la llar

**CALÇETA-BOLQUER
(BRAGUITA-PAÑAL)**

PREPARATS PER

IBB

LABORATORI CIENTÍFIC
PER A LA HIGIENE

Nens i cap de setmana

Festes Majors

El dia 25 d'aquest mes, celebren la seva Festa Major els següents pobles: Avinyonet de Puigventós, Belianes, Brafim, Coll de Nargó, Espinelves, Espolla, Els Garidells, Monistrol de Montserrat, Montpalau, Pierola, Rabós del Terri, Reus, Salt, Sant Jaume dels Domenys, Sant Pol de Mar, Santa Maria del Camí i Sant Carles de la Ràpita.

La festa de Sant Jaume, se celebra a tot Catalunya, especialment als pobles esmentats i també a Lleida i a Calella de la Costa.

La tradició dels fanalets, és molt antiga a Lleida. Una capella gòtica del segle XIII, la capella del Peu del Romeu, commemora aquest fet i pel davant hi passa una singular processó que se celebra el capvespre del dia 24 de juliol. A la processó hi participen les quatre parelles de gegants i una altra parella gegantina que té la ciutat de Lleida,

Fixeu-vos amb l'al·lucinant barreja d'èpoques i races que ofereix el conjunt de gegants de Lleida. Per una banda, cal admetre que una parella de romans, una altra d'àrabs i una tercera de reis catalans, amb els gegants que representen una parella de joves gòtics, pot simbolitzar un compendi d'història de la ciutat de Lleida, però, resulta molt xocant veure que hi ha una parella de gegants japonesos.

Dintre de la programació del "Grec-80", cal remarcar l'actuació del grup de teatre de l'Escola de Títelles, que representarà "Miles gloriosus", obra mereixedora dels elogis de la premsa estrangera i catalana. Un text molt divertit, de la mà d'uns bons professionals. Del 28 al 30 de juliol, a 2/4 d'onze de la nit.

El dia 27, a les 7 del vespre, també al Grec, actuació d'"El Collectiu d'Animació", amb el seu espectacle "Món de bavastells". Humor, música, acrobatisme, titelles i cançons. Espectacle de fons cirquenc. Adient per a tots. Els afeccionats a la Cançó, podran escoltar fins el dia 27, a Marina Rossell. I del 28 al 3 d'agost, a Francesc Pi de la Serra. Actuaran a la Plaça del Rei.

Als afeccionats al cinema, els segueixo recomanant "La dama i el vagabundo" i "El corcel negro", pel·lícula americana que ens parla de l'amistat entre un infant i un cavall.

Els afeccionats a la televisió, aquest dissabte, a 2/4 d'una, podran veure, dintre del programa "Quitxalla", l'actuació de les Marionetes la Fanfarra, que interpreten "La llegenda de Sant Jordi". També dintre del mateix espai La Quit, Angel Daban presenta dibuixos fets pels nens; Ovidi Montllor ens ofereix un seguit de poemes fets pels nens, l'Ovidi els ha musicat i ens els canta. Els germans Rosegalletes, ens presenten les últimes novetats literàries.

Comarques

Dissabte

Sant Martí de Centelles.— A les 6 de la tarda, jocs de mans amb "La Capsa Màgica".

Vilassar de Mar.— A les 12 del matí, a la plaça Carles Trias, pallassos amb "Pep Saltimbanqui i Bocoí".

Sant Pol de Mar.— A l'envelat, a les 6 de la tarda, els titelles "Baliga Balaga".

Diumenge

Balenya.— Pel matí, a l'envelat, els pallassos "Pep Saltimbanqui i Bocoí"; després, Angel Daban cantarà i explicarà contes i rondalles.

Parets del Vallès.— A les 6 de la tarda, a la plaça, el grup "Pa de ral" ens farà riure amb la seva pantomima musical.

Sant Hilari Sacalm.— A les 6 de la tarda, a la plaça, cançons de sempre amb Xesco Boix.

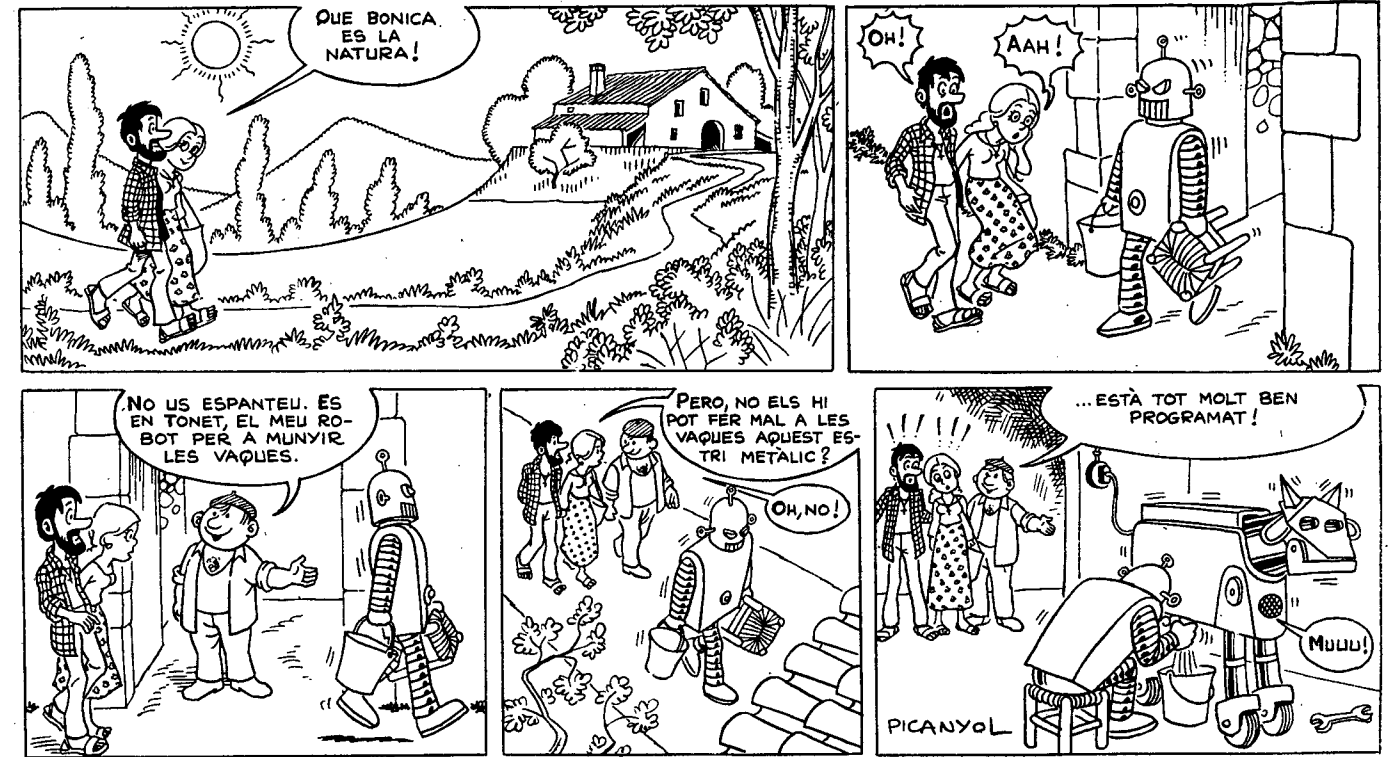
Vilella Alta.— Per la tarda, a les 6, cançons i músiques populars amb "L'arc en el cel".

Manresa.— A la Font dels Capellans, a 2/4 de 7 de la tarda, cançons populars amb Xesco Boix.

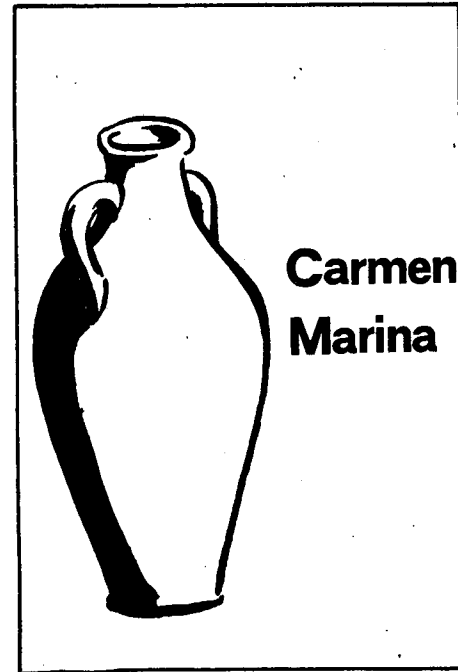
El Vendrell.— Cercavila amb el grup "El Serrill" a les 7 de la tarda. L'orquestra Sant Martíria, actuarà el dia 26 a Sant Hilari Sacalm. I el 27, l'Orquestra Galana, actuarà a la plaça del Prat del Llobregat.

Carme Anfosso

La familia Moixó

Jeroglífic

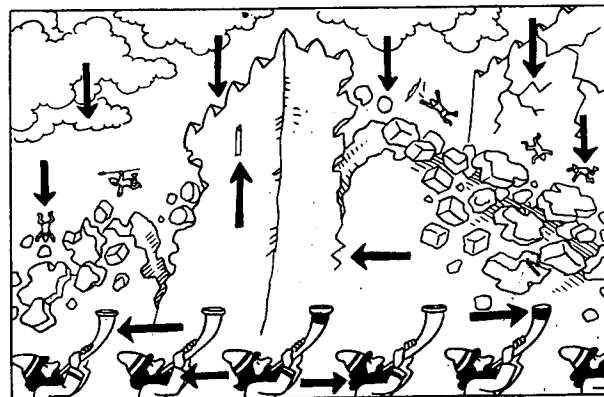
Carmen Marina

SOLUCIO ENCREUATS 32

HORIZONTALS.— 1. ACIDES PANACEA- 2. MAL TACA. TOMC- 3. IT. CC. VA. CA. RST- 4. CA. RAT. ACTRIU- 5. SP. ISO- LA. MUSICA- 6. LAST. LLIS. I- 7. CA. TENIU. NASALS- 8. AS. ILLEN. AVALOT- 9. UM. AL. NY. LA. UTI- 10. RES. TSAC. POAL- 11. ESSERS. MM. MCCCL.

VERTICALS.— 1. AMICS. CAURE- 2. CATAPLASMES- 3. IL. A. SS- 4. D. CRISTIA. E- 5. E. CASTELL. R- 6. ST. TO. NL. TS- 7. AVAL. IENS- 8. CATALUNYA- 9. PA. L. CM- 10. A. CAMINAL. M- 11. N. ACUSAVA. M. 12. AT. TS. SA. PC- 13. CORRI. ALUOC- 14. EMSICILO- TAC- 15. ACTUA. STILL.

Solucions

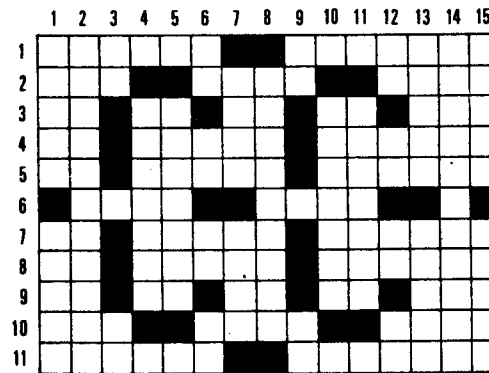
CASA

Sibecas

ARTICLES PER A ESPORT

Aribau, 35 Telèfon 253 18 22 BARCELONA-11
 Consell de Cent, 263 Telèfon 253 18 57

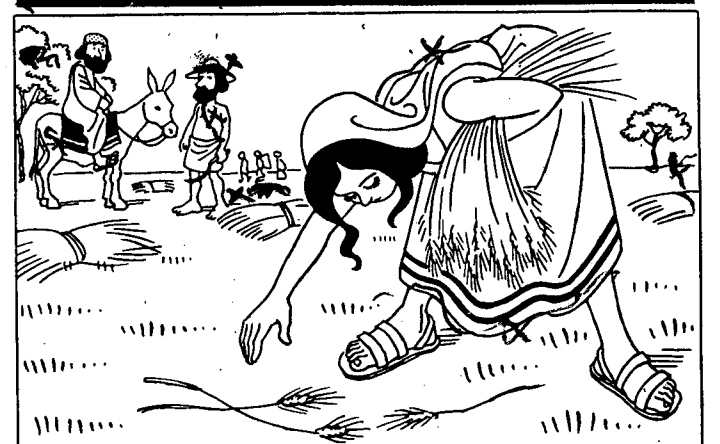
ENCREUATS

HORIZONTALS.— Que l'han deixat sense arrugues. Tanca les agües perquè no s'escampin. 2- Fa nusos. Al revés: arrasi una mesura curvella. Marca de cotxes espanyols. 3- Al revés: Consonant composta. Símbol de bismut. Al revés: nom de lletres. Al revés: Cent-cinquanta. Article plural. 4- Al revés: símbol del calci. Reuneixo. Sacerdot jueu. 5- Cinquanta-un. Nom familiar de Gertrudis. Al revés: apòcope del fruiter que fa cireres. 6- Per fer bullir les sopes. Posa una çorda tibant. Radi geomètric. 7- Prefix negatiu. Passa la llengua per una cosa. Al revés: Dividir. 8- Símbol del sodi. Al revés: Apòcope de niu de vespes. Equivocaré. 9- Terminació verbal. La seva. Nom de lletra. Conec. Títol que a Persia es dona als homes de lletres. 10- Comunica per la paraula. Mida antiga de longitud. Al revés: i en castellà: Sàpiga. 11- Cossos celestes. Nom de TERRASSA abans de canviar-lo.

VERTICALS.— 1- Cosa de succeeix cada any. Acció d'anar. 2- Empleats oficials. 3- Adverbi, ara mateix. Cinquanta. Nota musical antiga. 4- Punt cardinal. Presidents dels Ajuntaments. Radi geomètric. 5- Matrícula d'Alacant. Al revés: Apòcope d'aplaudir. Punt cardinal. 6- Pronom castellà de 2ª persona. Exclamació de dolor. Existeix. Matrícula de Castelló. 7- Al revés: Nom de lletra en plural. Familiarment: Josepa. 8- Apropaven. 9- Terminació verbal. Un. Símbol de l'ASTAT. 10- Punt cardinal. Mamífer rosegador que corre molt (plural). Vocal. 11- Forma d'embenar. Ofici del que feia ciris i candeles. Radi. 12- Campió. Nom de lletra. Consonants de terra. Veu militar. 13- Al revés: Expressar alegria. Terreny que fa pujada. 14- Ofici manual del que fa càntirs, amb metàtesi d'una R i un I. 15- Al revés: Pura, neta moralment. Natural de l'Iran.

Els errors a dotzenes

LLET, CAGAU, AVELLANES I SUCRE.

NOMÉS NOCILLA ÉS NOCILLA!

I...FRAI PANCRACI PREGUNTA...
I PERQUÈ EM TOCA AQUEST
LLIT... ARA?

VATUA!
ARA S'ATU-
REN...
BFFF...

VOSTÈ HO SAP MI-
LLOR QUE UNA SER-
VIDORA. VOSTÈ ESTÀ
D'ACORD AMB ELS
AMOS AMB TOT AIXÒ.

I... QUE ÉS
TOT AIXÒ

JO PROU LI HE DIT A LA
MESTRESSA QUE EM DO-
LIA PER VOSTÈ;... POBRE
FRARE, TRACTAR-LO AIXÍ.

ALESHORES
ELLA M'HA DIT
BEN CLAR...

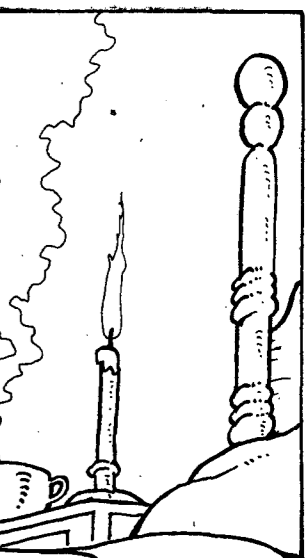
PERÒ... PER QUÈ VOLS QUE SERVEIXI UN FRARE SI NO
PER A ESCALFAR LLITS? PER AIXÒ TENIM EL NOSTRE.
ÉS UN PEL VELL. PERÒ ÉS FORT
ENCARA..! QUAN ES MALMETI
EN FAREM VENIR UN ALTRE

AI! AI! LA HUMILITAT I PETI-
TESA DE SANT FRANCESC EM VAL-
GUIN!

LI HE POSAT LLET CALEN-
TA I BESCUICTS A LA TAULETA
DE NIT. EL SENYOR M'HA DIT;
PER A EVITAR QUE ES RE-
FREDI, ALIMENTA'L!!

BON JESÚS... SI VOS ANAREU D'ANÀS A
CAIFÀS I D'HERODES A DILAT, BÉ PUC
JO, POBRE PECADOR, PASSAR LA NIT
D'UN LLIT A L'ALTRE.

ÉS BEN CLAR
CADA TERRA
FA SA GUERRA

BÉ, VICENTETA, VAIG A ESCALFAR
EL LLIT DEL SENYOR PAU, SI ET
MANEN QUELCOM MÉS ESTARÉ
A SORTIR-NE TAN BON PUNT EM CRIDIS

QUE LA PAU
DE NOSTRE SE-
NYOR JESUCRIST
'LIS ACOMPANYI.
BONA NIT.

CONTINUARÀ

Olimpiada de la Paraula de Déu

Capítol TERCER.- L'HOMME DESOBEEIX DEU.

13.- El diable, en forma de serp, vingué a temptar Eva perquè mengés el fruit de l'arbre prohibit. El dimoni li digué que si en menjaven, se'ls obririen els ulls i serien com Déu.

14.- Eva, enganyada, menjà el fruit de l'arbre prohibit i en donà a Adam, que també en menjà. Però en lloc de sentir-se Déu, van començar a tenir por i vergonya de si mateixos i del seu pecat. A la fresca de la tarda Déu anava a trobar-los, i ells es van amagar.

15.- Déu els va buscar i va dir a Adam: "Adam, què has fet? T'amagues, perquè ets terra i a la terra tornaràs". I també renyà Eva. Tot seguit, els foragità del Paradís, i aquesta va ser la primera conseqüència del pecat.

16.- Caïm i Abel foren els dos primers fills d'Adam i Eva. Cada un oferia a Déu els fruits del seu treball. Caïm mirava de reüll el seu germà Abel, puix Déu no acceptava els seus sacrificis egoistes. En canvi, sí que acceptava els anyells que li ofería Abel.

17.- Un dia, Caïm digué al seu germà Abel: "Anem al camp". I, mentre s'hi trobaven, Caïm es llençà sobre el seu germà Abel i el va matar. Aleshores Jahvè Déu digué a Caïm: "On és el teu germà Abel"? Ell respongué: "No ho sé. Que potser sóc jo el guàrdia del meu germà?".

18.- Déu li digué: "Què has fet! La sang del teu germà em clama des de la terra, que n'ha quedat ben xopa". Caïm s'allunyà de la presència de Jahvè i habità al país de Nod, enfront d'Edèn.

ACTITUDS CRISTIANES.- Comptar amb l'existència del mal al món i en nosaltres. Saber-nos limitats i subjectes a les passions. No caure dins de l'immediatisme, que és voler les coses tot seguit sense saber-ne esperar els temps de maduració. Acceptar la necessitat d'obrir-nos a la salvació de Déu. Considerar a la llum de la fe allò que és negatiu de la vida, com un homenatge a Déu, l'únic ésser totalment positiu.

El meu gos Dog.

De petit era com un cabdell de llana. Pelut i rabassut, amb els ulls lluents i entremaliats mirant pel mig d'un bosc de pèls. Era un gos d'atura. La gossa n'havia tinguts quatre. En Perot, un pastor amic meu, no va voler matar-ne cap. Em preguntà si en volia un. Sí, vàreig dir-li, els animallets m'agraden molt. Vàreig posar-me els llibres d'anar a l'escola sota l'aixella, i el gos dins la bossa de cuir.

Tot anant cap a casa tenia el cor encogit. Els éssers vius que tenen cara i ulls m'han impresionat sempre molt. Li vàreig posar el nom de "dog"; vol dir gos, en anglès, però en català sona com un nom propi. A casa l'avi Ciscu n'havien tingut un que es deia igual i jo me'n recordava.

El meu Dog era com un argent viu. Més espavilat que fet d'encàrrec. Al primer crit, d'un salt al tenia a sobre. Més d'una vegada la mare m'havia advertit que vigilés perquè em deixava la roba feta una llàstima.

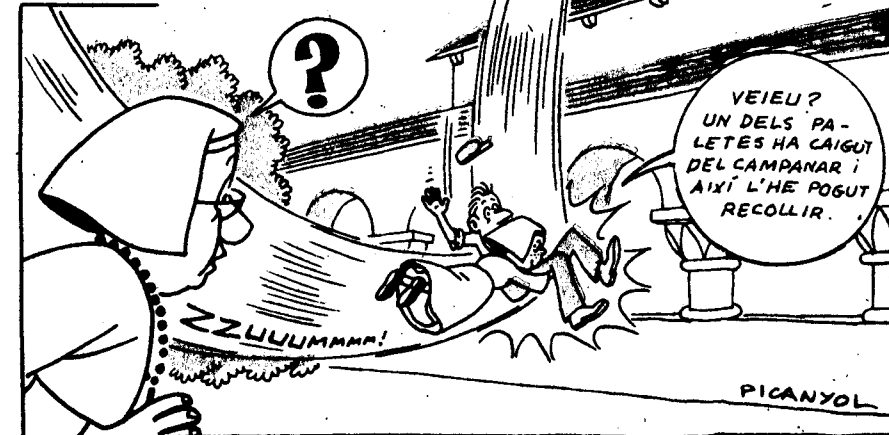
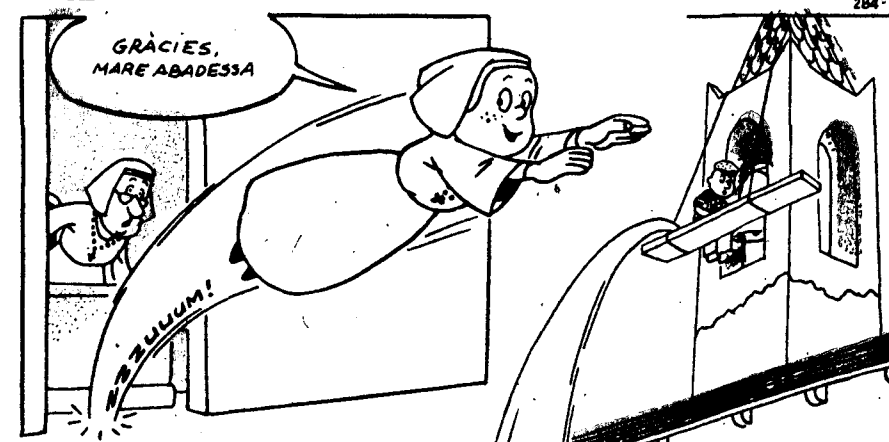
Es va fer gran i ens vàrem fer molt amics. Quan era a casa, em seguia per tot arreu. Quan jo arribava de l'escola i trucava, ell era el primer d'arribar a la porta. Mentre feia els deures, el tenia ajagut als peus sense ni moure's. Quan anàvem al camp, jugàvem tots dos com dos cadells.

Després, un dia es posà malalt i morí. En un troç de paper, i amb les llàgrimes als ulls, vaig escriure: "Estic molt trist. El Dog s'ha mort. Jo l'estimava molt".

El Dog va ensenyar-me moltes coses. Avui em recordo molt d'una. Tenia sempre els ulls molt oberts; i pel mig dels pèls, com si fossin els barrots d'una finestra, ho veia tot, ho vigilava tot. Estava atent a tots els sorolls. Tot ho sentia. Tot ho observava. Quan jugàvem, era llest com una daina. Sabeu què penso? Que tots els nois i noies eixerits hem de fer una mica com el Dog: Veure, mirar i observar tot el que passa al voltant nostre. No hem de ser gens badocs, sinó bons observadors. Anar pel món amb els ulls oberts i les orelles dretes.

L'EIXERIT.

LA GERMANA NEUS "SUPER-SISTER"

PICANYOL

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

Aliments frescos i naturals

Quan el vent bufa fort...

per Berna

Em vaig llevar a dos quarts de sis i a tres quarts i cinc ja era asseguda a l'autocar que em deixaria davant l'Hostal dels Trempats. I això que tenia molt poques ganes de marxar a casa la tieta Rosalia... És una dona tan primmirada...!

A l'Hostal m'esperava en Ramiro amb el seu tractor vermell i blanc. Travessàrem durant vint minuts camps atapeïts de panotxes daurades que es movien sense parar d'un cantó a l'altre. Aquell dilluns feia molt vent. Portàvem una estoneta de viatge quan en Ramiro s'aturà davant d'un trencall:

—Hauràs de caminar una mica, noia! Ho sento, però només et puc portar fins aquí... He de fer uns encàrrecs urgents, saps?— Jo li vaig donar les gràcies i d'un bot vaig baixar del tractor.

El vent cada vegada bufava més fort, o almenys, així m'ho semblava. Per a poder caminar havia d'abaixar els ulls; la terra del camí voleïava al meu voltant i se m'enganxava als cabells i a la roba. De sobte vaig sentir algú que em cridava. Protegint-me els ulls amb la mà, vaig aixecar la mirada i vaig veure una dona que em feia senyals perquè me li apropés:

—Ajuda'm noia, si et plau... He d'estendre aquesta roba i jo sola no ho puc fer... No et prendré més de cinc minutets! —com que no tenia pressa m'hi vaig aturar.

Era molt trempada aquella dona. Se la veia forta i decidida. La seva pell i els seus cabells, arreplegats en un rodet que es començava a desfer, eren bruns. Tenia un somriure franc i obert i quan m'adreçava la mirada li brillaven els ulls. En poca estona vaig assabentar-me de qui era: es deia Sebastiana i era la bugadera de Quatrepins, el poble on vivia la tieta Rosalia (si es que se'n pot dir poble de quatre cases i una esglésiola).

—Has vist quins vestits més elegants? —em va dir mentre s'ajupia i agafava d'un cove una camisa blanca d'amples mànigues.

—Si —vaig fer jo, que en aquell moment estava lluitant amb un llençol perquè no toqués a terra.

—Demà hi ha un casament... La filla de l'amo de l'Hostal es casa aquí, a la nostra esglésiola... Però... saps què ha passat? Que els deu habitants de Quatrepins, per un oblit dels nuvis, no han sabut fins aquest matí que hi són convidats —i va esclatar a riure—. I ara, és clar, tots m'han donat els millors vestits perquè els deixi nets com una patena... Mira, pren la corda que la tensarem una mica perquè la roba no s'embruti de sorra...

Quan vaig agafar la corda encara reia per l'oblit dels nuvis. I aleshores... em va entrar una brossa a la boca i se'm va posar a la gola. Vaig fer un atxim molt gran; però la sotregada que, com a conseqüència, li vaig donar a la corda encara va ser més gran. Em vaig quedar amb el fil metàl·lic a les mans i la roba que hi havia penjada va sortir empenyida pel vent. Jo no podia parlar, perquè els ulls em picaven i tossia sense parar. La Sebastiana i l'altra banda reia com una boja, mentre es movia —balandrim-balandram— com aquelles panotxes que havia vist abans. Eixugant-se els ulls, va apropar-se a mi agafant-me de la mà (jo no hi veia gens) em va portar fins el riu i em donà aigua. Jo tenia ganes de plorar, volia excusar-me... però la Sebastiana, estirant-me carinyosament del braç va dir-me a l'orella:

—No et preocupis, tonteta... Déu m'ha donat molt bon caràcter; només he vist la part bona del teu esternut. Vine, ajuda'm a buscar la roba... el vent la deu haver arrossegat lluny, però segur que algun matoll l'haurà aturat en un lloc o altre.

A les nou del vespre ja havíem trobat els cinc vestits, les tres americanes, la camisa i els dos parells de mitjons que no havien resistit la meva batzegada.

Dues setmanes després vaig tornar a Quatrepins. La Sebastiana no hi era. Havia marxat tres dies a casa d'una germana seva. En Ramiro, que com

sempre em va venir a buscar amb el seu tractor, m'ho va dir i també em va explicar com havia anat el casament:

—Ai, noieta! Però... no saps quina una que en va fer la Sebastiana?—

—Ai noieta! Però... no saps quina una que en va fer la Sebastiana?— (A mi ja se m'escapava el riure). —Mira... Imagina'ns a tots asseguts en els bancs de l'església, guarnits amb els millors vestits, carregats de flors blanques i vermelles (els colors del meu tractor) i esperant impacients que sortís mossèn Albert per a casar els xicots. I vinga d'esperar i d'esperar... I res, noia, que no sortia... A la fi, cansat d'esperar tant de temps (dues hores ben bé) vaig anar a la sagristia i, saps com em vaig trobar mossèn Albert? ...Ai!, espera que em trenco... ai!... doncs... doncs... me'l vaig trobar en calçons i samarreta, anant d'un cantó a l'altre, esbufegant nerviós... ai! quin riure!... "Què us passa?" —li vaig preguntar—. "No res, que la Sebastiana m'havia de portar els hàbits de la missa i se'ls ha oblidat a casa seva... Fa dues hores, dues, que m'ha dit que els anava a buscar."

—Vaig sortir de l'església disposat a trobar aquella dona on fos. No em calgué caminar gaire perquè vaig topar-me amb ella en una cantonada. "On t'has ficat." "Mira, Ramiro, sóc un desastre." "Però, portes la roba de mossèn Albert." "Està tota bruta." "M'agradaria saber què has fet..." "Doncs res, mira, l'altre dia, ¿saps?, el vent va jugar a fet i amagar amb els vestits del casament i amb la preocupació per recuperar-los, vaig oblidar-me del cove on hi havia la roba de mossèn Albert... no me n'he recordat fins aquest matí, quan el pobre me l'ha demanada... I... ai! Saps on estava l'alba? A la branca, més alta d'un castanyer!! "Mira noia... quan em va dir això, poc em faltà per a desmanegar-me! Quin fart de riure!"

Vorejàvem el riu. Dues samarretes es balancejaven suaument... Les aigües del riu i els fils d'estendre relluien sota els raigs del sol i em ferien els ulls.

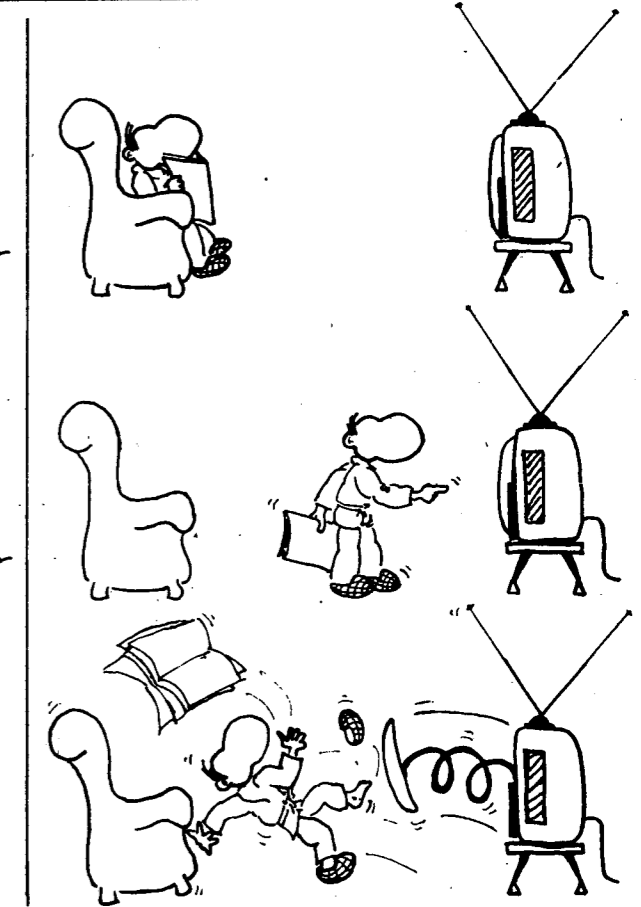
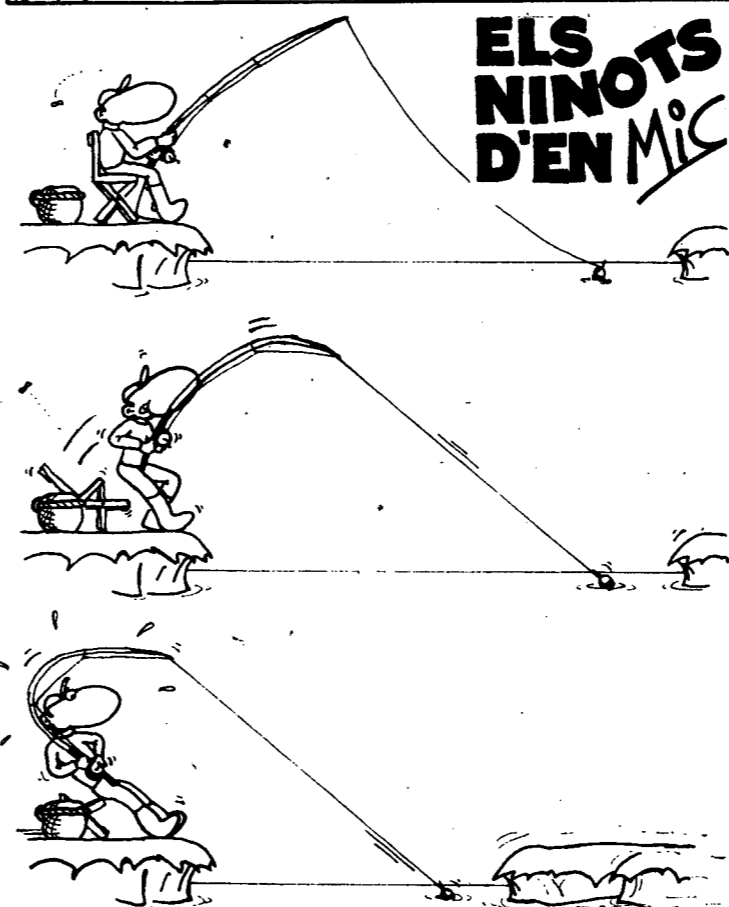
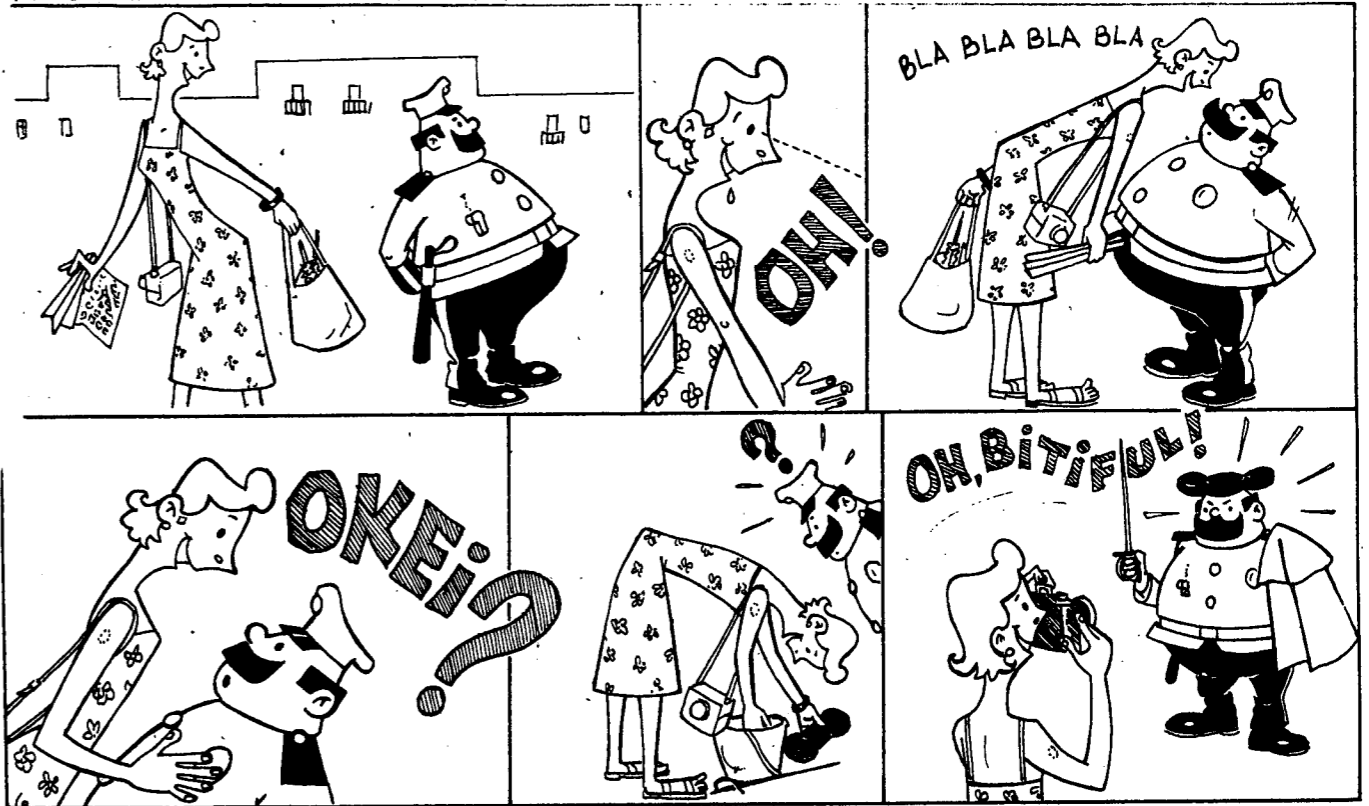
—La Sebastiana m'ha donat molts records per a tu —em digué en Ramiro somrient.

—Avui no fa vent, però —vaig contestar jo mirant amb ulls enyorats les dues samarretes.

EL GUÀRDIA BONAFÈ

per JAK.

MITJONS

PETIT

Avet

L'slip per nena,
de cotó,
elàstic i sense costures.

PETIT

Avet